

p. 14-15

Roser Giner

"Això també era un barri de gent treballadora"

p. 4

Carril bici a la Via Augusta

Un centenar de veïns es mobilitzen

p. 6

Albert Batlle

No garanteix ser regidor tot el mandat però assegura que mentrestant s'hi dedicarà

p. 18

Teatre La Gleva

Obre la porta al retorn dels espectacles

p. 8

La Buenos Aires es queda a Vallvidrera

Tu jardín
gastronómico
para este verano

RESERVAS

T. 932 066 480
restaurantedostorres.es

La vostra pastisseria de confiança a Sant Gervasi
tel: 936 318 370

"Tot moment especial mereix un pastís especial"

Cupó descompte del 10% a la nostra pàgina web
www.ladispensadeeva.es amb el codi "JARDI"

Tornen les classes !!

Escola de música
Grau professional
Arts escèniques

CASALS
D'ESTIU

Matrícula oberta curs 2020/21

tréolo
formació musical i teatre musical

Agencia Jubive
EL COMODIN DE SU VIDA

Consiga nuevos ingresos
y disfrute de la vida

Renta vitalicia
Renta temporal
Venta con alquiler

Llámenos y le haremos un estudio personalizado
gratuito de su vivienda

+34 93 515 05 70

Avenida Diagonal, 626. 4º · 08021 BCN / www.agenciajubive.com

RETOCS ESTÈTICS EFECTIUS

Hi ha tècniques per lluir la millor versió del teu rostre mitjançant retocs estètics efectius, sense necessitat de cirurgia.

Tractaments de farciment facial

Aconsegueix millorar de manera segura les arrugues (entrecella, potes de gall, codi de barres...) i plecs cutanis (solcs nasogenians), recuperant el volum perdut, combatent la flaccidesa i estimulando la regeneració del col·lagen, mantenint una proporcionalitat entre els diferents elements facials aconseguint un resultat harmònic.

A Servi Estètic disposem de tractaments de Farciments Facials amb Àcid hialurònic i tractaments de Farciments Facials amb Radiesse.

Mesoteràpia facial

Mitjançant infiltracions cutànies superficials amb Àcid hialurònic no reticulat, barrejat o no amb vitamines i oligoelements, la Mesoteràpia facial aconsegueix una pell rehidratada, fresca i natural, sense produir canvis en els trets facials.

Botox

Indicat especialment per a rejuvenir la mirada i mostrar-la més relaxada i descansada. Mitjançant una injecció intramuscular de toxina botulínica a la zona de l'entrecella i a les potes de gall, és una de les millors formes de mostrar una mirada sense tensió. El seu efecte més destacat és la relaxació muscular amb una major obertura de l'ull i una lleugera elevació de la cua de la cella.

Àcid Hialurònic

Si el que vols és lluir uns llavis més atractius, l'Àcid hialurònic és un dels tractaments més recomanable per aconseguir més volum i una millor definició. S'infiltra a la mucosa i a la vora labial i els efectes són duradors i segurs.

PRX T33 – Peeling revitalitzant

És una tècnica de Bioregeneració cutània sense agulles que aconsegueix millorar notablement l'aparença de la pell, rejuvenint, reafirmant i combatent la flaccidesa. En definitiva, el Peeling revitalitzant aconsegueix una pell més jove i uniforme tant en color com en textura.

Fils tensors

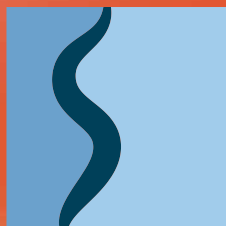
Conegut com lifting sense cirurgia, el tractament amb Fils tensors està indicat en pacients que presenten un despenjament de les estructures facials i que desitgen millorar l'aspecte general sense necessitat de passar pel quiròfan.

Consisteix en l'aplicació subdèrmica de fils de polidioxanona que duren de 9 a 12 mesos o àcid poliàctic (de 18 a 24 mesos) amb espícules o cons. La funció és generar col·lagen d'alta qualitat que fa de suport i, a més, aconsegueix una retracció de la pell. L'efecte, en estirar la pell, és minimitzar les arrugues i corregir el despenjament.

Hidratació facial

Indicat en pacients que desitgen estimular el rejuveniment de la pell a la zona facial, de coll o altres àrees del cos propenses a veure afectades per la pèrdua d'elasticitat.

Aportant la màxima hidratació, aquest tractament tensa la dermis, sense afegir volum a la cara. Presenta una acció hidratant i estimulante i un alt suport de la dermis. És molt eficaç en aquells pacients que presenten laxitud cutània i signes d'envelliment de la pell. Els resultats són visibles des del segon dia, oferint una durada perllongada dels mateixos. A Servi Estètic disposem de tractaments de Hidratació facial amb Profhilo i amb Restylane. serviestetic.com

ServiEstètic

MEDICINA I CIRURGIA ESTÈTICA,
PLÀSTICA I REPARADORA

Balmes, 334
625 334 334
08006 Barcelona

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL

Coordinació general
JESÚS MESTRE CAMPI
jesus@diarieljardi.cat

Cap de redacció
CARME ROCAMORA
carme@diarieljardi.cat

Redacció
SERGI ALEMANY, ELENA BULET,
JUANJO COMPAIRÉ, MARIA ANTÒNIA
FONT, MARTA TRIUS

Correcció
HÉCTOR LLULL I
MARIA ANTÒNIA FONT

Disseny de maqueta i maquetació
GRÀCIA FARRÀS

Comercials
JOSEP M. FARRÀS
josepm@diarieljardi.cat
ENRIC MÓRA
enric@diarieljardi.cat

© Textos: els autors

© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014

Il·lustració de portada
La Buenos Aires es queda a Vallvidrera
© Elena Bulet

Publicitat: 654 044 410

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

amic mitjans d'informació i comunicació

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Editorial

L'estiu ha arribat ben puntual: el 20 de juny, el solstici, ja passàvem calor. Així i tot, encara no hem patit cap calorada, però, si atenem les previsions climàtiques, sanitàries o polítiques, alguna en caurà. No ens vindrà de nou. Una de les coses positives de l'estiu és que, després de tot, és curt: vuit o deu setmanes de calor, que acaben passant més de pressa del que sembla. Així, cal aprofitar-ho i moure'ns una mica per aquest magnífic país que tenim, gaudir de les ombres i dels àpats cuinats amb els productes de temporada: tomàquets, pebrots, albergínies, cogombres, carabassons, préssecs, prunes, etc., sobretot si són de proximitat.

També és un temps per gaudir de la cultura: agafar un bon llibre per llegir a la platja, a l'hora calenta de la migdiada o per superar nits xafo-goses. Us en fem recomanacions. A poc a poc, van tornant els espectacles presencials als parcs i centres cívics dels barris. És una satisfacció poder recuperar l'agenda, encara que en format reduït. Una de les sales més matineres a trencar el confinament ha estat el Teatre de la Gleba, al Farró. I cal anotar, així mateix, que l'espectacle emblemàtic de la desescalada, l'A tocar!, del Baró d'Evel i convidats al Teatre Grec, reunia molt d'encís sarrianenc: amb la família Mateu al complet i les corredisses d'en Tortell Poltrona seguint la seva neta Rita (i viceversa), en J.V. Foix aportant literatura, en Frederic Amat omplint de gargots la pedrera o l'Oriol Pla afegint elements a l'olla de la direcció. Un gran espectacle que reuneix teatre, pàllassos, dansa, música, art i crítica social. Sabem que tenim la covid-19 assetjant-nos però tenir-li por no ens porta enlloc. Respecte, sí, i molt.

La desescalada també revifa la política local. Cal agrair a la Casa Buenos Aires la feina que ha fet per aconseguir que finalment l'Ajuntament expropiï l'edifici. És una qüestió que hem informat i defensat des d'El Jardí. Esperem que les bones intencions es transformin en realitats, com en el cas del carril bici de la Via Augusta. També han tornat l'Audiència Pública i el Plenari. Tot el comerç de proximitat i les empreses del districte estan pendents de si hi ha mesures que ajudin a superar la situació. Molt bones vacances... o les fórmules alternatives que ens permetin gaudir de l'estiu! ■

Sumari

4-6 DISTRICTE

AGENDA

Carril bici a la via Augusta C. ROCAMORA

Audiència Pública A. RUBÍO

Nomenclàtor: Craywinckel J. MESTRE

Consell Plenari C. ROCAMORA

7 SANT GERVASI

Espectacles al Turó Parc EL JARDÍ

No hi haurà biblioteca a Muñoz Ramonet

C. ROCAMORA

8 SARRIÀ

La Buenos Aires es queda a Vallvidrera

C. ROCAMORA

El Tibidabo reobre amb més activitats

C. ROCAMORA

El PP proposa millores per al Parc Natural de Collserola EL JARDÍ

JxCat reclama un compromís ferm per la biblioteca de Sarrià C. ROCAMORA

10 i 12 ARTICLES D'OPINIÓ

XAVIER BONED (MOSSOS), GLÒRIA VILALTA,
JAUME DE OLEZA, MARTA ROYO ESPINET,
JAVIER SARDÀ

14-15 GENT DEL BARRI

Roser Giner: "Això també era un barri de gent treballadora" S. ALEMANY

16 EXPLORAR EL JARDÍ

Jardins de la plaça Jaume II M. J. TORT

L'abellerol E. CAPDEVILA

18-25 CULTURA

La Gleba obre la porta al retorn dels espectacles JUANJO COMPAIRÉ

Arriba Estrenes Bellesguard, un nou festival EDUARD SANT I CHALOIS

Ressenyes de la Casa Usher

Ventura Gassol a l'exili J. MESTRE

El Putxet, el Montmartre de Barcelona

J. A. GINESTÀ

Manuel Ribas i Piera M. CASTELLET

Relat: 'Felicitació' M. BERTRAN

Mor Carlos Ruiz Zafón ACN EL JARDÍ

Un viatge al passat de Sant Gervasi

A. VILARRASA

26-27 LA MIRADA JOVE

La Ruïna, el local social okupat de la Bonanova E. BULET

Tres alumnes guanyen el Premi Sambori d'Òmnium EL JARDÍ

L'IQS garanteix la docència presencial EL JARDÍ

El casal popular La Tecla reobre EL JARDÍ

28 PER ALS PETITS DE CASA G. FARRÀS

29 CUINA I NUTRICIÓ

La verdolaga és una hortalissa F. VALENTÍ

Baby Led Weaning A. VILARRASA

30 GENT GRAN

Reflexions en temps de canvis C. AINETO

19a pinzellada: 3a fase M. CORNET

31 GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES

INSTITUT AUDITIU

salesa

Vine a provar l'última tecnologia d'audició

Dilluns a dijous de 10 h a 14 h i de 16 h a 20 h
Divendres de 10 h a 18 h

Amb les garanties de seguretat i mesures d'higiene recomanades

Pau Claris, 98
Telf. 93 3173570

www.salesa.es

[Twitter](#) [Facebook](#) [Instagram](#)

Mitre, 134
Telf. 93 5507920

AGENDA

Des de la revista d'abril no hem publicat l'agenda d'activitats de Sarrià – Sant Gervasi perquè amb l'inici de la pandèmia de la covid-19 es van deixar de fer activitats presencials. Aquest juliol, de manera incipient i amb moltes mesures de seguretat, es tornen a fer activitats presencials. En fem un petit recull. Recomanem, però, que abans d'anar a qualsevol d'elles, feu una mirada a diarieljardi.cat/agenda/, per confirmar que es faci i saber conèixer amb quines condicions de seguretat.

JULIOL

DE L'1 DE JULIOL AL 23 DE SETEMBRE

Estrenes Bellesguard. Concerts de música clàssica, moderna i electrònica, en línia. Més informació a la pàg. 18.

9 DIJOUS

▶ 19 h
Jam de poesia: **Galàxia de versos**, amb Crisal Rodríguez, Isa García i Dante Alarido.
Vil·la Urània
c/ Saragossa, 25
▶ 19.30 h
Sota la palmera: **Carrie Lewis Swing Trio**
Casa Orlandai
c/ Jaume Piquet, 23

10 DIVENDRES

▶ 19.30 h
Festival d'Estiu al Jardí dels Tarongers: **Marta Pons**, violoncel, i **Òscar Vilapinyó**, violí
Jardí dels Tarongers
c/ Ràbida, 5, Pedralbes
Aportació voluntària: 10 €

11 DISSABTE

▶ 19 h
Espectacles familiars al Turó Parc: **La cigala i la formiga**
Turó Parc
av. Pau Casals, 19

12 DIUMENGE

▶ 12 h
Audició / concert de sardanes, amb la Coblà del Baix Llobregat.
Teatre de Sarrià
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8
▶ 19 h
Espectacles musicals:
Oh Happy Gospel.
Turó Parc

14 DIMARTS

▶ 19.30 h
Estius musicals als jardins "Al voltant de J. S. Bach":
Barroc i natura, amb **Albert Mora**, flauta
Casa Sant Felip Neri
c/ Nena Casas, 37-47
Aportació: 15 €

15 DIMECRES

▶ 20 h
Concert al Jardinet:
Summertime
Centre Cívic Pere Pruna

16 DIJOUS

▶ 19 h
Barcelona Districte Musical:
Marc Parrot
Vil·la Urània
▶ 19.30 h
Sota la palmera: **Memi Sillah trio**
Casa Orlandai

17 DIVENDRES

▶ 19 h
CRS presenta: **Mellow + Mister Jones**
Centre Cívic Sarrià
c/ Eduard Conde
Entrades: 3,19 €

18 DISSABTE

▶ 19 h
Espectacles familiars al Turó Parc: **Més que màgia**
Turó Parc

19 DIUMENGE

▶ 19 h Espectacles musicals:
Recital d'òpera amb Ulises Orduñez i Natasha Tupin.
Turó Parc

21 DIMARTS

▶ 19.30 h
Presentació **Plataforma "Salvem Can Raventós"**
Casa Orlandai

▶ 19.30 h

Estius musicals als jardins: "Al voltant de J. S. Bach": **Diàleg entre dues èpoques**, amb **Daniel Claret**, violoncel
Casa d'Espiritualitat Sant Felip Neri
Aportació: 15 €

23 DIJOUS

▶ 19.30 h
Sota la Palmera: **Bossaloi**
Casa Orlandai

24 DIVENDRES

▶ 19 h
CRS presenta: **Grup convidat + Daniel Felices**
Centre Cívic Sarrià
c/ Eduard Conde
Entrades: 3,19 €
▶ 19.30 h
Festival d'Estiu al Jardí dels Tarongers: **Òpera semi-escenificada** – Es durà a terme als jardins: **LA BOHÈME**, de Giacomo Puccini (1858-1954)
Jardí dels Tarongers
Aportació voluntària: 10 €

25 DISSABTE

▶ 19 h
Espectacles familiars al Turó Parc: **Boni&Dani.**
Turó Parc

26 DIUMENGE

▶ 19 h
Espectacles familiars i musicals al Turó Parc:
Concert d'Havaneres Dolça Petxina.
Turó Parc

30 DIJOUS

SETEMBRE

4 DIVENDRES

Festival d'Estiu al Jardí dels Tarongers: **Joan Ramón Company**, piano
Jardí dels Tarongers
Aportació voluntària: 10 €

7 DILLUNS

Petit cine club: **Wolf Children**
Vil·la Urània

DEL 10 AL 12

Festa Major del Farró

© Carme Rocamora

Un centenar de persones reclamen un carril bici a la Via Augusta

CARME ROCAMORA

Un centenar de persones es van trobar el diumenge 21 de juny a la plaça Molina per pedalejar juntes fins a la Porta de Sarrià. Va ser una acció convocada per la plataforma Bici Augusta per reclamar un carril bici a cada banda de la Via Augusta des de la Diagonal fins a la plaça Borràs.

Va ser la primera mobilització presencial que fa la plataforma, ja que va néixer poc abans de la crisi del coronavirus, tot i que llavors van fer una bicicletada confinada, en la qual va participar una vuitantena de persones. La mobilització postconfinament va començar a les 11:00 hores i va consistir d'anar marcant a sobre la carretera l'espai que ocupa cada cotxe sobre la via, tot fent la comparativa de veure les bicis que hi cabrien, per així reivindicar un espai públic més pensat per a les persones i no per al vehicle privat.

Hi van participar diversos col·lectius de Sarrià – Sant Gervasi i de Barcelona, i van pedalejar per un dels carrils de la Via

Augusta. Arribats a Sarrià exclamaven "que fàcil, que agradable pujar-hi!". Va ser la força de tots plegats que els va permetre pedalejar sense perill a la Via Augusta, sempre plena de cotxes. La seva intenció és seguir reivindicant que, més enllà d'una "nova normalitat", hi hagi una "nova mobilitat".

El projecte d'un carril bici a la Via Augusta va arribar a la via institucional al Consell Plenari del desembre de 2019, quan ERC va presentar una proposició que va ser aprovada reclamant que es fes el projecte. Tot i l'aprovació, no hi ha noves notícies. Per la seva banda, els quatre consellers d'ERC de Sarrià – Sant Gervasi van assistir a la mobilització.

Tot i l'aprovació, de moment només han començat les obres d'un petit tram inicial de carril bici comprès entre l'avinguda Diagonal i Riera de Cassoles, que forma part del pla d'actuació amb mesures urgents i immediates impulsat per l'Ajuntament per sortir progressivament del confinament. ■

10 de juliol:
Sant Cristòfol
(patró dels conductors)
Volants

24 i 25 de juliol:
Revetlla
Sant Jaume
Assortiment de coques

Major de Sarrià, 57
Telèfon 93 203 07 14 / 93 203 00 04

e-mail: info@foixdesarria.com
www.foixdesarria.com

Plaça de Sarrià, 12-13
Telèfon 93 203 04 73

El carril bici a la Via Augusta, la biblioteca de Sarrià i el Tramvia Blau tornen a l'Audiència Pública del Districte

ANA RUBIÓ

El carril bici a la Via Augusta emprèn "un camí de no retorn". Així ho va anunciar el regidor de Sarrià Sant-Gervasi, Albert Batlle, a l'Audiència Pública del Districte, que es va celebrar el 30 de juny de forma semipresencial, en un petit retorn cap a la normalitat després de tota l'activitat municipal celebrada de forma telemàtica a causa del coronavirus.

Les primeres passes de la iniciativa es traduiran en un tram inicial des de la Diagonal a Plaça Molina, que entrarà en funcionament en les pròximes setmanes. Com va expressar Batlle, cal un "projecte urbanístic que doni seguretat", ja que la via en qüestió és transitada a velocitats elevades. És per això que es començarà amb una actuació modesta, símbol "emblemàtic" de l'obra final que demanen les veïnes i els veïns del districte organitzats en la plataforma Bici Augusta.

La pacificació de la Via Augusta és paral·lela a la creació de 57 noves estacions de Bicing, repartides arreu de la ciutat, que, juntament amb altres accions, han de facilitar el pas a una Barcelona més verda. En paraules del conseller de BComú Joan Manel del Llano volen "tornar a posar sobre la taula el document de mesura de Govern" que integra una sèrie de millores a realitzar, associades a la declaració d'emergència climàtica de l'Ajuntament de Barcelona.

En aquesta línia, del Llano va anunciar que s'està treballant en el pla d'entorns escolars per fer l'arribada en aquests espais més sostenible. Amb aquesta intenció s'han aplicat una sèrie d'actuacions

concretes per augmentar la freqüència d'autobusos i, pròximament, es regularan els aparcaments gratuïts que encara hi ha a la part superior de Sarrià. Tanmateix, la petició d'una nova via pedalable al passeig de la Bonanova, de moment, roman sense resposta.

També queda sense resposta la posada en marxa del Tramvia Blau. Davant una instància de l'Associació la Rotonda, Batlle va admetre que "no hi ha calendari" per a aquest fet, encara que la seva absència suposi la "pèrdua d'un element identitari".

En canvi, la proposta de la biblioteca de Sarrià comença a prendre forma. Després que, de forma telemàtica, s'aprovis a la Comissió de Govern de l'Ajuntament un nou pressupost per a l'obra (de 14.761.151,76 euros), Batlle convoca un acte el 23 de juliol per reivindicar-ne la construcció. Així mateix, el regidor va expressar que estan "tots compromesos que aquesta inversió no pot decaure". L'edifici, a més de guarir "el sentiment de decepció" de les veïnes i veïns del barri, acollirà la Seu del Districte, que actualment es troba en un espai llogat del carrer Anglès i genera moltes despeses.

En addició, l'Associació de Veïns de Sarrià va presentar una sèrie d'inquietuds respecte a les obres de la urbanització del parc Joan Reventós i la tala d'arbres monumentals. I, des de l'Associació de Veïns de Can Rector, José Luis Lorente va preguntar sobre les inversions futures als barris del Rector i les Planes, tema que Batlle va qualificar de "laberíntic", tot assegurant, però, que l'activitat es reprendrà en acabar l'estiu. ■

NOMENCLÀTOR

El carrer de Craywinckel

JESÚS MESTRE CAMPI

Craywinckel és un vial que uneix el passeig de Sant Gervasi amb l'avinguda de la República Argentina. És un dels carrers més antics del barri del Putxet, ja que la seva urbanització s'inicià cap al 1870, quan Joan de Craywinckel presenta l'expedient i els plànols de la urbanització. El terreny estava situat dins de la gran finca de la família Craywinckel, una de les més extenses de la part alta de Sant Gervasi. La casa principal de la família era el Frare Negre, situada a la part sud de l'actual plaça Kennedy.

La urbanització del carrer va avançar ràpidament. A finals del segle XIX s'hi havien construït diverses cases i, juntament amb el carrer Bertran i el passeig de la Diputació (avui avinguda de la República Argentina), eren els vials amb més població. A principi de segle XX, quan el tramvia va arribar a Craywinckel, va permetre que el carrer es transformés en el principal eix comercial d'aquesta part del Putxet. El 1911 va obrir el Colmado i Ultramarins de Josep Majó Pié, al número 24, on es venia de tot. Uns anys més tard, el 1920, va posar en el mateix colmado un petit obrador de pastisseria. Des dels primers anys, Camil Cortacans treballava a la botiga fent una mica de tot, fins al 1927, quan es va casar amb Mercè Planas, cunyada de l'amo, i va passar a ser l'encarregat del negoci. Des d'aleshores la botiga és coneguda com a Pastisseria Cortacans. L'any 1932 Camil va fundar una altra pastisseria Cortacans a la plaça de la Bonanova, número 4, que posteriorment va regentar el seu germà Vicens. A la zona també van viure poetes i escriptors de renom, com en Marià i l'Albert Mament, en Carles Riba i la Caterina Arderiu, i en Joan Peruchó.

El carrer de Craywinckel s'ha mantingut com el principal eix comercial del barri i un dels més animats del Putxet. També segueix sent un lloc necessari de pas d'autobusos que uneixen el Putxet amb la Bonanova. ■

El colmado del carrer Craywinckel, cap el 1915.
© Autor desconegut, fotografia cedida per la pastisseria Cortacans

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

Anita SINCE 1984 **Ara botiga online!**

C/ d'Arímon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

Batlle reconeix al Consell Plenari que no sap si hi serà tot el mandat però que s'hi dedicarà mentrestant

La Buenos Aires apareix en les intervencions de gairebé tots els grups

CARME ROCAMORA

"No permeto lliçons de dedicació o no dedicació. Qui em coneix sap com m'hi he dedicat". Amb aquesta contundència va respondre el regidor del districte, Albert Batlle, a la resta de grups de l'oposició al Consell Plenari celebrat el 7 de juliol de forma semipresencial —amb part dels consellers participant a distància i amb la presència de dos únics veïns, representants de l'AV Sarrià i de Can Rectoret— a la Seu del Districte. Ho va dir en un to enfadat després que diversos grups li reclamessin que si és regidor del districte, ho sigui de forma plena. Aquests retrets arriben després que Batlle, dirigent d'Units per Avançar, s'hagi situat com a possible presidenciable en una candidatura al Parlament: "Estigui tranquil que mentre estigui aquí, que no sé si serà tot el mandat, m'hi dedicaré" va insistir el regidor.

En la seva intervenció Batlle va explicar que s'està en ple procés d'atorgar noves llicències d'ampliació de terrasses però que està anant més lent del que haurien volgut, i va detallar que se n'han presentat unes 400 a Sarrià – Sant Gervasi. Sobre l'obertura dels equipaments després de la pandèmia del coronavirus, el regidor va explicar que s'han tornat a reobrir tots excepte la Biblioteca de Collserola i el Centre Cívic de Vallvidrera per "problemes amb la climatització", un fet que els veïns de la zona veuen paradoxal per ser equipaments que es troben en plena muntanya. Així mateix va explicar que s'ha anat

fent reunions amb les comissions de Festa Major dels diferents barris, i que es reduiran els dies de celebració, i que les condicions d'aforament i de distància seran "precises".

El conseller del PP, Isaac Martín va criticar que no veuen cap ajuda al comerç clara, i en especial va destacar denegacions per als permisos de terrasses. Va assegurar que els consta que hi ha més inspeccions que mai, pel que va demanar no collar el comerç sinó ajudar-lo abaixant impostos i cedint més terrasses. També va acusar el Govern d'aprofitar l'avinentsa de la pandèmia per "continuar aplicant ideologia", i es va referir al fet que es persegueixen les motos i el vehicle privat mentre es fan carrils bici.

Albert Guvernau (BCanvi) va etzibar clarament a Batlle que no es pot combinar el seu càrrec a Barcelona i encapçalar una candidatura a la Generalitat: "Per exercir el lideratge del districte es requereix dedicació plena". També va demanar no perseguir les motos ara que la mobilitat és més individual, i va apostar per més suport a l'escola concertada, igual que ho va fer el conseller popular.

Des de Cs, Pedro Miret va reivindicar que cal salvar vides "però també llocs de treball", en relació amb les terrasses dels bars. Va criticar que Sarrià – Sant Gervasi fos l'últim districte en tenir oberta la biblioteca i en aquest sentit va dir que si cal tenir equipaments tancats, millor que siguin espais com la Casa Sagnier, perquè al seu parer adoctrinen a menors amb programes

© Carme Rocamora

que criden a gimcanes ecofeministes, xerrades sobre noves masculinitats o a redescobrir el cicle menstrual: "De veritat creuen que és normal?".

Mercè Amat (ERC) va criticar que el Govern municipal no faci una aposta clara pel districte. Va dir que no s'ha incorporat Sarrià – Sant Gervasi en el pla de nova mobilitat a Barcelona amb fets com que el carril bici a la Via Augusta no s'assumeixi com a important: "La ciutat la fem tots els barris. Això demostra el desajustament d'arrelament del Govern de la ciutat respecte al districte".

Al seu torn Pol Lloré, de JxCat, va assenyalar que la crisi del postconfinament ha allargat la situació que Sarrià – Sant Gervasi es trobi a la cua d'inversions de la ciutat, sent un districte "discriminat", i va assenyalar espais que es mantenen sense ús tot i estar buits: "Cal inversió per posar-los en funcionament". També va reclamar a Batlle que més enllà de convocar actes, s'executi el projecte de la biblioteca de Sarrià: "Menys numerets regidor, menys propaganda i més govern i actuacions".

Buenos Aires

La Buenos Aires va ser un dels temes que van mencionar gairebé tots els grups. En la seva intervenció Batlle va defensar que l'expropiació és per donar assignació a l'espai perquè reculli habitatges per a gent gran.

Martín va qüestionar per què s'estava expropiant la Casa Buenos Aires: "Per què.

Per regalar-la als ocupes que hi són?", mentre que Guvernau va dir que amb aquesta expropiació es dona un missatge que incita a l'ocupació: "Batlle, freni aquesta operació que acabarà perjudicant interessos i deixarà altres necessitats del districte sense cobrir". Per la seva banda, Pedro Miret va dir que avalen la compra de la Buenos Aires si és per fer pisos per gent gran: "Regalar a qui està ocupant de manera il·legal, no". Amat va preguntar quina serà la seva amortització i quin programa es preveu dur a terme, i JxCat no es va posicionar al respecte.

Proposicions aprovades

- Creació d'un pla especial de reforç dels serveis de neteja i manteniment dels parcs i de les zones verdes, a proposta del PP
- Creació d'una campanya d'informació i suport per al petit comerç i famílies de totes les ajudes econòmiques a què poden optar, a proposta de BCanvi
- Redacció d'un pla d'eliminació de l'amiant en el termini de 6 mesos i que el Districte estigui lliure d'amiant abans de l'1 de gener de 2028, a proposta de Cs
- Consolidar i potenciar la xarxa d'Economia Social i Solidària del districte, a proposta d'ERC
- Creació d'un grup de treball per a la represa integrat pels grups polítics, entitats, institucions i veïns per debatre la situació de Sarrià – Sant Gervasi durant aquests mesos de confinament, a proposta de JxCat

DECORACIÓN

CARPINTERÍA
EBANISTERÍA
CORTINAS
ILUMINACIÓN
OBJETOS DECORACIÓN

PROYECTOS

ARQUITECTURA
DE INTERIORISMO
DISEÑO DE INTERIORES
ESTILISMO
PATENTES PROPIAS

REFORMAS

BAÑOS
COCINAS
CARPINTERIA ALUMINIO
CALEFACCIÓN
AIRE ACONDICIONADO
ALBAÑILERIA
LAMPISTERIA
ELECTRICIDAD
PLADUR / YESERIA
INSTALACIONES DE SEGURIDAD
HERRERIA
PINTURA
VIDRIERIA

DECORACIÓN

REFORMAS

PROYECTOS

© Roser Diaz

TURÓ PARC

Tornen els espectacles d'estiu al teatret del Turó Parc

EL JARDÍ

Durant tot el mes de juliol, cada dissabte i diumenge a les 19 h de la tarda s'aixeca el teló del teatret del Turó Parc i es fan espectacles gratuïts per a tots els públics, sota una normativa de seguretat i prevenció sanitària.

El Districte de Sarrià - Sant Gervasi és l'encarregat d'organitzar aquest cicle gratuït on tots els espectacles comencen amb un preludi, 'La Musa de l'art', en què s'explica als assistents la història del Turó Parc i aspectes curiosos dels espectacles programats, així com també de les entitats vinculades al barri.

L'accés és gratuït i cal seguir les normes de seguretat i prevenció sanitàries, com ara l'ús de mascareta i mantenir la distància de seguretat entre famílies d'1,5 metres. L'espai del teatret s'obrirà 30 minuts abans de la funció i el públic es repartirà per unitats familiars. Segons la normativa actual cada funció tindrà cabuda limitada, segons l'ordre d'arribada dels assistents. ■

Els habitatges durant el confinament

EL JARDÍ

Després de l'aturada obligada per la covid-19, hi ha indicis d'activació del comerç de proximitat a Sarrià - Sant Gervasi. Al Turó Parc, per exemple, s'estan obrint botigues i serveis. Per altra banda, després d'aquests mesos de confinament i de viure a casa 24 hores diàries, molt veïns han pogut gaudir dels avantatges dels seus habitatges però també n'han pogut constatar les mancances. Per exemple, goteres que poden acabar en petites inundacions, desguassos que s'embussen, problemes amb el cablejat elèctric, problemes als terrats per un pes excessiu quan, per exemple, s'hi instal·la una piscina inflable, etc. Avaries domèstiques que l'ús més intensiu de l'habitatge, han fet paleses. Això és indicatiu que cal fer un manteniment més acurat dels habitatges i de les finques. La recomanació és confeccionar projectes i confiar les obres a tècnics especialitzats. També passar els ITE (Inspecció Tècnica dels Edificis) i seguir les normatives de seguretat establertes. ■

© Elena Bulet

GALVANY

No hi haurà biblioteca a la finca Muñoz Ramonet

CARME ROCAMORA

L'Ajuntament de Barcelona finalment no ubicarà com va anunciar una biblioteca a l'antic palauet de Julio Muñoz Ramonet, al carrer Muntaner, per un canvi de plans. Segons ha avançat *El País* finalment al lloc hi haurà una residència científica i cultural.

El projecte de la biblioteca és una reivindicació que ve de fa anys, sobretot de veïns de Galvany, que no tenen cap biblioteca al seu barri. A més, l'espai porta buit des que va ser cedit a l'Ajuntament per Julio

Muñoz Ramonet l'any 2013, cosa que ha estat objecte de crítica per part de diversos partits de l'oposició, que recorden que hi ha molts edificis buits al districte i falta d'equipaments.

El març de l'any passat l'Ajuntament ja va publicar imatges dels plànols del projecte de la biblioteca, però El Jardí ha pogut saber per fonts properes que tècnics de l'Ajuntament ja han citat els arquitectes encarregats de fer l'obra per rescindir-ne el contracte. Altres fonts diuen que l'Ajuntament justifica la cancel·lació del projecte per "motius tècnics". Entre aquests motius, diuen que el projecte previst era construir biblioteca per sota el jardí, però l'empresari tèxtil va deixar clar en la seva herència que el jardí no es podia tocar. Aquestes mateixes fonts consideren que són excuses i que hi falta "voluntat política". Aquest diari ha intentat preguntar la seva versió a Districte, sense aconseguir cap resposta. ■

Residencial Augusta Park
Amb la Gent Gran

C/Copèrnic, 30-32-08021 Barcelona-T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residencial Bellesguard Park
Amb la Gent Gran

C/Valet d'Arquer, 30-34-08017 Barcelona-T 93 254 05 70
informacio@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

Residències i Centres de dia

En el cor del barri de Sarrià-Sant Gervasi, dos centres acollidors i tranquils en un entorn privilegiat, amb atenció personalitzada i professional.

Un model assistencial amb experiència i serveis hotelers especialitzats des de 1985.

BARRIS DE MUNTANYA

La Buenos Aires es queda a Vallvidrera gràcies a l'acció veïnal

CARME ROCAMORA

“La Buenos Aires es queda a Vallvidrera”. Aquest va ser el clam més repetit en la manifestació que va recórrer el cor del poble llebrenc el passat 28 de febrer per reclamar que s'aturés el desallotjament de l'edifici i l'enderroc, ja que els propietaris, els Pares Paül, tenien previst vendre'l al fons d'inversió London Private Company, que hi volia fer un hotel de luxe. I efectivament, la Buenos Aires es queda a Vallvidrera. I si ho fa és gràcies a la gairebé vintena de joves que van decidir valentament, malgrat tots els perills, ocupar-lo el març de 2019, i gràcies a tota la tasca que han fet aquest any per explicar el projecte a tothom, en contacte permanent amb la comunitat, per tal que se'l senti seu. Fent soroll i pressionant per fer actuar l'administració.

Després d'unes setmanes molt tenses per la por d'un possible desallotjament amb la reactivació del sistema judicial postpandèmia, i amb informacions molt creuades, el 2 de juliol hi va haver un gir de guió: la tinenta d'alcaldia d'Urbanisme, Janet Sanz, va anunciar que l'Ajuntament iniciarà l'expropiació de l'edifici per fer-hi un equipament per a gent gran. També que s'aprofitarà l'entorn de les parcel·les edificables per construir habitatge per a gent jove i d'altres col·lectius.

El calendari previst és fer aquest juliol una modificació del Pla General Metropolità (PGM) si els grups municipals hi donen suport —de moment s'està treballant amb Esquerra Republicana— i iniciar al mes d'octubre un pla d'etapes d'expropiació molt similar al que es va fer en el mandat anterior (2016) amb la Torre Garcini, al Guinardó.

Els joves que ocupen la Casa Buenos Aires estan ara, com a mínim, una mica més tranquils. Contents amb la contundència de Sanz contra els propietaris i les seves intencions, però remarcant que això no s'ha produït per una sensibilitat de l'Ajuntament vers aquest element històric, sinó per la pressió veïnal, que ha estat l'element que ha portat fins aquesta victòria.

La nit del 2 de juliol era dijous, dia en què la Buenos Aires fa portes obertes al seu jardí amb activitats programades, xerrades i música. Fa un goig enorme, perquè és un lloc completament intergeneracional: els més petits no paren quiets per l'hort i la zona dels arbres, els més joves passen la tarda fent un beure i tocant la guitarra i d'altres opten per sopar, foodtruck llebrenc inclosa! I la felicitat d'aquest dijous després de l'anunci era realment emocionant, amb somriures de complicitat i

amb la convicció que el que has estat lluitant interminablement els últims mesos ha valgut la pena.

Però el col·lectiu també té l'alerta completament integrada. Els joves són molt conscients que això ha estat un anunci, però que el procés d'expropiació es pot allargar tres anys —cosa que no implica que puguin ser desallotjats— i per això demanen que el projecte autogestionat segueixi per tal que l'edifici no es quedi buit. Reclamen a l'Ajuntament i a la propietat que aturin qualsevol possible desallotjament.

És una petició que també va fer el teixit social dels barris de muntanya en un manifest històric signat per un total de 15 entitats, entre elles les cinc principals associacions de veïns, a més de les AMPA de les escoles i d'altres d'àmbit cultural: van donar ple suport al projecte que estan desenvolupant els joves a la Buenos Aires i van deixar clar que qualsevol opció que passi per deixar buit l'edifici no respondrà a les necessitats del barri. Fet que també ha reclamat la CUP en un comunicat.

Hi ha una cosa clara en aquest desenllaç encara obert: les iniciatives populars i autogestionades són les que dignifiquen els barris i donen resposta a les necessitats veïnals. ■

BARRIS DE MUNTANYA

El PP proposa millores per al Parc Natural de Collserola

EL JARDÍ

El president del Partit Popular de Barcelona, Óscar Ramírez, va visitar el passat 20 de juny amb membres de la seva formació, entre ells el conseller del PP a Sarrià – Sant Gervasi, Isaac Martín, la zona de Santa Maria de Vallvidrera amb l'objectiu de reclamar al Govern municipal i al Consorci del Parc Natural de Collserola l'elaboració d'un pla de manteniment i millora dels itineraris i rutes que hi ha al parc.

El PP entén que l'Ajuntament ha d'aportar “les eines necessàries” perquè la gent pugui practicar esport a l'aire lliure, donat que és una de les activitats d'oci que més beneficia la salut després del confinament per la covid-19. Per això, proposa un major manteniment de les zones més erosionades per les pluges, senyalitzar itineraris i fonts disponibles, i la instal·lació de més papereres dins del parc. ■

SARRIÀ

JxCat reclama un compromís ferm al Govern per fer la biblioteca de Sarrià

CARME ROCAMORA

El portaveu de JxCat a l'Ajuntament de Barcelona i anterior regidor president de Sarrià – Sant Gervasi, Jordi Martí, ha reclamat aquest mes de juliol un “compromís ferm” a Albert Batlle i Ada Colau per tal que no decaigui del pressupost el projecte de la biblioteca de Sarrià. Martí considera que és “una burla” que Batlle hagi convocat una acció reivindicativa per aquest projecte, ja que depèn únicament del seu Govern, i l'ha emplaçat a deixar el càrrec de regidor si realment es vol dedicar a encapçalar una candidatura al Parlament: “Si es veu incapaç de tirar endavant aquests compromisos, que plegui i deixi pas a un altre regidor que en sigui capaç”.

“Senyors del Govern, la biblioteca de Sarrià és el projecte estel·lar i no ens podem permetre el luxe de no disposar d'aquest equipament”. Per això reclama que se'n faci la licitació aquest any 2020 i que es pugui obrir i posar en servei abans que acabi el mandat (2023). ■

BARRIS DE MUNTANYA

El parc del Tibidabo reobre amb més activitats a l'aire lliure

CARME ROCAMORA

El Parc d'Atraccions Tibidabo va tornar a obrir les portes el 4 de juliol, en una temporada que estarà marcada per l'augment dels espectacles i activitats a l'aire lliure, en què es podran fer servir únicament les atraccions de

l'exterior (el 70%), ja que les interiors estaran tancades per garantir el gaudiment de l'espai d'una forma còmoda i segura amb relació al coronavirus.

A l'acte d'obertura hi van assistir el primer tinent d'alcaldia de Barcelona, Jaume Collboni, i el regidor de Sarrià – Sant Gervasi, Albert Batlle. Collboni va destacar que serà l'edició més

segura que se celebra, així com la més “barcelonina” i “familiar”, mentre que Batlle va apel·lar a la corresponsabilitat de totes les persones que assisteixin al parc, garantint les distàncies de seguretat recomanades i fomentant la higiene de mans.

Entre altres coses, l'ús de mascareta és obligatori a tot el parc. A més, es potencia la compra d'entrades a través d'Internet i es limita l'aforament a un terç de la capacitat del recinte. Aquesta restricció també s'ha aplicat a les atraccions, als punts de restauració i a la resta d'espais. Durant el juliol i l'agost obrirà de dimecres a divendres de les 12 hores del migdia a les 21 hores i els caps de setmana fins a les 22 hores. ■

Compra a prop.

Som comerç. Fem Sarrià-Sant Gervasi

maiensaturem.barcelona

BARCELONA
MAI S'ATURA

MOSSOS D'ESQUADRA

Consells de seguretat al domicili després del confinament

XAVIER BONED

En anteriors articles, comentàvem que, amb la transició a la nova normalitat i l'etapa de la represa, les problemàtiques delinqüencials estan tornant

a la ciutat de Barcelona. Els delinqüents habituals han reprès la seva activitat; els que fan estrebades des de motocicletes, els que roben a farmàcies i altres establiments comercials, els que utilitzen la violència per robar a persones, els que roben a l'interior de vehicles, les "mimosines" que roben rellotges d'alta gamma, els que roben a l'interior de domicilis...

De totes aquestes problemàtiques delinqüencials habituals, al nostre districte sempre han destacat els robatoris a domicilis. Dins aquest àmbit, tenim l'especialitat dels que ho fan mitjançant el mètode d'escalament, enfilant-se o despenjant-se per les façanes. La manca de turistes als quals robar ha fet que hi hagi una derivació cap a altres activitats delictives com a forma de subsistència per part d'alguns malfactors.

Aquesta problemàtica ja s'està treballant específicament amb dispositius policials específics a peu de carrer. Des de Mossos d'Esquadra també hem demanat la col·laboració del teixit social i associatiu en una campanya de difusió de consells de seguretat al domicili per arribar al màxim nombre de persones i comunitats de veïns. Hem de ser insistents en aquest tipus de campanyes perquè la ciutadania no abaixi els braços enfront la delinqüència. Com hem repetit molts cops, la seguretat és cosa de tots. Si dificultem la tasca als professionals del delictes, hi guanyem tots com a societat.

Tant si us heu de quedar a Barcelona com si heu de marxar de vacances, heu de tenir sempre presents alguns consells de seguretat bàsics per mantenir segur el vostre domicili.

Quan sortim de casa, o quan anem a dormir, hem de tancar les portes amb volta de clau i tancar bé les finestres i accessos a l'exterior. Recordeu que a la porta principal és recomanable tenir dos panys de diferents models i sistemes per reforçar la seguretat. Si tenim alarma l'hem de connectar, i si tenim caixa forta l'hem de tancar amb clau i no deixar la clau a la vista. Quan hem de ser molts dies fora, podem informar un veí de confiança o el porter de la finca, si en tenim, perquè facin un cop d'ull exteriorment. Eviteu explicar que sereu fora davant persones desconegudes. Activeu el desviament de trucades del telèfon fix al mòbil per poder respondre sempre des de qualsevol lloc.

Quan torneu, si observeu portes o finestres forçades o indicis que s'hagi pogut produir un robatori, mantingueu la calma: no toqueu res i aviseu la policia. En cas que us adreceu a presentar denúncia, cal portar un document d'identificació personal i una llista dels efectes sostrets amb el màxim de dades de cadascun. Les comissaries dels Mossos d'Esquadra són obertes les 24 hores del dia, tots els dies de l'any.

Aprofitem l'avinentesa per informar-vos que la segona setmana de juliol traslladem la nostra comissaria de Sarrià – Sant Gervasi a la nova seu del carrer Quatre Camins, 16. Us desitgem que passeu un bon i segur estiu! ■

DESENVOLUPAMENT, TECNOLOGIA, SOSTENIBILITAT I SALUT

Els beneficis de la natura

GLÒRIA VILALTA

Una de les coses que he trobat més a faltar aquests darrers mesos és la natura. Com tot, viure a la ciutat té avantatges i inconvenients. Per mi, l'inconvenient més gran és l'escassetat de natura que tenim en el nostre dia a dia, sobretot si no disposem de terrassa o jardí.

Ara que ja podem sortir de Barcelona, agraeixo encara més els dies o estones que estic en un entorn natural. Valoro encara més tot el que m'aporta.

La natura aporta silenci. No és un silenci mut: podem escoltar els ocells, el so de l'aigua del riu, el vent, el d'alguns insectes, el de les granotes... Hi ha estudis que demostren que el so o soroll que podem escoltar quan estem a la natura és terapèutic, ja que aporta calma i serenitat. És un soroll que no molesta, al contrari, acompanya i equilibra. Per això el considero un silenci.

La natura aporta equilibri, harmonia. En ella tot és harmònic: els colors, les formes, les proporcions, la distribució... Si fem l'exercici d'observar les flors i les plantes, per exemple, descobrirem formes i geometries perfectes, endreçades, harmòniques. Una altra cosa que em

fa reflexionar sempre és l'harmonia dels seus colors: per més barreja de color que hi hagi, sempre és bonica. El blau del cel amb el verd dels arbres, el marró de la terra, el blanc dels núvols, la simfonia de colors de les flors... Cal tenir en compte, també, que el color verd és el color més equilibrant i sanador.

En la natura, podem connectar amb la força de la Terra, i equilibrar la nostra càrrega elèctrica. En el nostre dia a dia, ens anem "carregant" elèctricament. A més a més, amb calçat de goma i segons quins materials trepitgem, no podem "descarregar-nos". Per això estem més cansats. Treure'ns les sabates i trepitjar terra, sorra, gespa o aigua ens descarrega i per tant ens equilibra. També podem simplement tocar un arbre o l'aigua d'un riu amb les mans. Si a més a més tenim la sort de no tenir cap antena de telefonia o torre d'alta tensió a prop, notarem també el descans i energia del nostre cos (sempre que ens permetem posar el mòbil en mode avió).

I no podem oblidar la qualitat de l'aire. Un aire que es renova constantment, en moviment, lliure de substàncies tòxiques, oxigenat, i que quan plou s'equilibra també elèctricament.

La natura és, doncs, un regal pel cos i l'ànima. Aprofitem-la sempre que puguem, i quan no, tenim el recurs del Feng Shui, que té com a objectiu portar l'harmonia de la natura en el nostre espai. ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HÀBITAT, FENG SHUI I BENESTAR PERSONAL

ARQUITECTURA

Dos edificis al carrer del Camp

JAUME DE OLEZA

En els números 61 i 63 del carrer del Camp hi trobem dos edificis gairebé idèntics, i en el del número 61 hi va estar situat durant molts anys l'estudi d'arquitectura MBM (Martorell, Bohigas, Mackay), autors així mateix d'aquests edificis. Les finques destaquen pel tractament de la planta baixa, ja que incorporen uns semicilindres de pavès, unes peces de vidre a manera de maons translúcids que donen certa amabilitat visual al conjunt.

Són dos edificis amb una façana totalment plana, únicament perforada per les obertures de les finestres que simètricament es van situant al llarg de tot el pla de la façana. Destaca un gran pilar metàl·lic pintat de color vermell just a la unió dels dos edificis i que dibuixa i fa de ròtula dels dos. La línia de la coberta roman en el mateix nivell d'una forma unitària malgrat el desnivell del carrer. Un desnivell que s'absorbeix amb la diferent altura a la planta baixa. L'alineació de les finestres, com a conseqüència del desnivell del carrer, provoca un cert gest de complicat estètica, que modifica l'alineació de l'altura, no en la unió de tots dos edificis sinó que es desplaça en un d'ells. Un concepte que ens diu que no hi ha una línia divisòria clara entre ambdós.

L'estètica en el seu conjunt té una clara influència dels corrents racionalistes de l'època amb certa seducció dels principis que Le Corbusier, un famós arquitecte del racionalisme, va proclamar el 1927. La descomposició de la planta baixa a manera de planta baixa lliure, la façana plana i lliure de qualsevol element ornamental, denoten una fascinació pel corrent racionalista fidel al compromís de modernitat que tenia aquest estudi. El pilar metàl·lic pintat de color vermell i l'altre pilar de planta baixa pintat de color groc contribueixen també a relacionar aquesta arquitectura amb les tendències estètiques del purisme que proclamaven la senzillesa de línies i l'aplicació de colors bàsics.

Aquests edificis consten d'oficines i d'alguns habitatges. Destaquen en les seves oficines la implantació de diversos professionals de l'arquitectura i el disseny. Cal destacar als baixos del número 61 la ubicació del conegut estudi d'arquitectura Espinet-Ubach, que van ser deixebles de l'estudi MBM. Aquest últim va ser un estudi d'arquitectura present en el disseny de les grans obres de la nostra ciutat. Protagonistes i artífexs de la renovació urbana de la ciutat de Barcelona del segle xx. Per aquest motiu, aquests dos edificis units com siamesos, anys enrere van ser lloc de peregrinació d'estudiants i joves arquitectes per admirar i conèixer el que era un dels grans despatxos d'arquitectura del nostre país. ■

JAUME DE OLEZA
ÉS ARQUITECTE.
www.cwork.cat

EL VERANO EMPIEZA EN

Ras
Corsetería

INSPIRADA EN MUJERES REALES

¡APROVECHA NUESTRAS
REBAJAS EN JULIO!

Esta temporada soleada, luce nuestra colección de bañadores, bikinis exclusivos y ropa íntima. Encuentra el estilo que buscas y tus marcas preferidas.

Visítanos en la calle Calvet 11,
08021 Barcelona

[f](#)
[i](#)

@RasCorsetería
www.rascorseteria.com

LISE CHARMEL

antigel

PRIMA DONNA
swim

ANDRES SARDA
Designed in Barcelona

Reidal

Tessy

KUNY
BARCELONA

Φ
INTRΦ

NOVA OBERTURA

VISTA OPTICA

CHANCE
urban

2x1 ulleres progressives

DES DE 239€

Transparents o de sol. Mateixa graduació
+40€ si les dues muntures són Chance Urban

CHANCE
SUNGLASSES

VALUE OF QUALITY

ulleres de sol graduades

DES DE 76€

Consulta condicions de les promocions

Carrer de Santa Amèlia, 31-35 · Barcelona · Tel. 931 482 818 · sarria@vistaoptica.com www.vistaoptica.com

MICROCONSULTORI

Marques en temps de #COVID

MARTA ROYO ESPINET

Fa unes setmanes vaig participar en un nou #fighting-COVID (Instagram Live), organitzat pel Col·legi del Màrqueting, la Comunicació, la Publicitat i les Relacions Públiques de Catalunya per xerrar sobre la comunicació dels més

petits (aplicable a qualsevol marca i àmbit) amb la Marta Catasús de l'agència de marketing OOMKT.

Us deixo unes pistes en forma de decàleg, de com fer créixer un petit negoci, una empresa, un comerç o una marca personal en general i, sobretot, en temps de la covid-19.

1. Tingues molt clar *què dir* de la teva empresa/negoci. En temps de crisi (covid-19), intenta aportar valor a la societat.
2. Sigues molt creatiu en *com dir-ho*! Busca tenir una marca que encisi i enamori.
3. Identifica molt bé el teu públic objectiu. Explica-li allò que vol escoltar. Tingues cura amb el missatge: som en una època de màxima sensibilitat.
4. Crea el teu logo i la teva identitat de marca. Mima els colors, les tipografies, els símbols. Fes-te agradable a la vista.
5. Pensa en una identitat que funcioni tant en formats offline com en formats online. Aprofita l'online per fer-te viral i arribar a més gent!
6. No converteixis les teves comunicacions en informatius. Busca oportunitats, però no siguis oportunista.
7. Dissenya campanyes de publicitat que comuniquin i, alhora, que ajudin i que aportin valor.
8. Sigues clar i transparent amb el missatge. Ara més que mai es valora molt l'honestedat.
9. Fixa't en la competència i tingues-li enveja sana. Suma't a allò que fa bé: felicita-la obertament!
10. Tria molt bé el teu canal de comunicació en funció dels teus objectius i la teva estratègia, però tira del boca-orella. És moment que entre tots ens ajudem: amics, coneguts i saludats. Explica'ls què ofereixes i demana'ls-en difusió!

I l'última: si vols crear la teva marca i la teva campanya de publicitat, truca al publicista! ■

MARTA ROYO ESPINET ÉS LA CEO DE MOSAIKING COMUNICACIÓ

Associació contra l'Impost de Successions a Catalunya

JAVIER SARDÀ

Us convido a formar part de la plataforma ciutadana contra l'Impost de Successions a Catalunya per lluitar contra una desproporció tributària que hi ha en relació a altres comunitats espanyoles i europees. Així, residents de comunitats amb impostos bonificats, com la de Madrid i fins i tot catalans deslocalitzats, poden comprar immobles a Catalunya amb condicions avantatjoses, fins i tot els subhastats per renunciïes d'herències. Però les rendes generades per propietats catalanes recapten impostos que mai rebrà Catalunya, com tampoc l'impost de successions si el propietari manté la seva residència en una comunitat bonificada. En el cas de l'impost de successions, ser una comunitat sense bonificació és un greu error econòmic tant a mitjà com a llarg termini.

Cal tenir en compte la plusvàlua municipal, l'Impost de l'Increment del Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana (IIVTNU). De fet, aquest impost no es pot aplicar en immobles que disposen de valor cadastral de sòl, i els ajuntaments també haurien de deixar de recaptar-lo. Actualment, però, el recapten, cosa que s'ha de considerar un frau de llei, per "interpretació" en interès de recaptar allò que no correspon.

En les zones urbanes, on s'aplica una valoració cadastral de sòl per repercussió d'edificabilitat permesa (pla urbanístic), la propietat de la parcel·la deixa de valorar-se per metre quadrat de terreny (parcel·la de terra), i passa a valorar-se per metre quadrat de solar (terreny amb edificabilitat = parcel·la de sòl). Per aquest motiu, passa a tenir un valor cadastral de 'sòl de naturalesa urbana'.

Proposo un parell d'exemples per entendre aquesta interpretació incorrecta:

- Un veí hereta un habitatge en divisió horitzontal (comunitat de propietaris). La 'parcel·la' de l'edifici, que conté els habitatges de tots els veïns, és el 'solar', que l'Ajuntament considera 'terreny'. En un cas de transmissió per herència (*mortis causa*), l'Ajuntament (el recaptador) considera que el 'terreny' ha augmentat de valor només al nou propietari, l'hereu, quan es tracta d'una parcel·la en copropietat. El solar (que no és terreny) és de tots

els veïns de l'escala i, per descomptat, no pot haver pujat de valor per la mort d'un veí.

- L'hereu rep una liquidació de l'IIVTNU, calculat pel recaptador, amb un increment del valor cadastral del sòl. S'ha aprofitat la circumstància per dir que la mort del propietari anterior ha augmentat el valor del 'terreny'. Però l'Ajuntament, quan liquidava l'IBI, utilitzava el mateix valor cadastral del 'sòl' en propietat, sense pujar ni un euro el valor del sòl del suposat 'terreny'. Mai hi ha un increment com a valor cadastral del sòl, que s'actualitza amb les ponències de valor (el 2017 va ser la darrera vegada, a Barcelona).

La covid-19 ha portat moltes més morts de les habituals, que seran víctimes d'interpretacions interessades dels recaptadors en l'aplicació de l'IIVTNU.

Unes reflexions

El recaptador, que ha calculat el valor de l'immoble i el considera ajustat a llei, per què no admet l'immoble com a pagament de l'herència? Si ho fes, afavoriria la redistribució de la riquesa: disposaria d'habitatge a preu reduït per destinar-la a persones necessitades, i l'hereu disposaria de liquiditat, cosa que permetria vitalitzar l'economia de proximitat.

Actualment, la hisenda espanyola calcula els valors cadastrals en frau de llei reconegut (sentències 2007 TS i diversos anys TSJC, 5 a 2018, www.CISCat.org/info/JardiAccesoCatastroFe.php); el recaptador autonòmic (la Generalitat a Catalunya) utilitza cartes falses (uns valors que són anul·lables en jutjat) per calcular l'herència, i alhora no vol rebre com a pagament de l'impost de successions aquestes cartes (béns immobles valorats) que ha utilitzat per augmentar el cost. Finalment, el recaptador local (els ajuntaments) fa interpretacions incorrectes del valor cadastral de la propietat heretada, la parcel·la de sòl de naturalesa urbana, que s'ha deixat de valorar-se com a terreny urbà, i no sofreix cap increment de valor.

Per a més informació: www.CISCat.org/info/Jardi.php ■

Estem compromesos amb la independència, i tu?

A l'assemblea ho volem tot.
Fes-te'n soci!

assemblea
SARRIÀ - SANT GERVASI

www.ssgxi.cat

incendis.gencat.cat

Si oblidem la història,
es tornarà a repetir.
Al bosc i en zones
properes, recorda-ho:
no hi llencis burilles
ni deixalles, no hi
encenguis coets,
no hi deixis restes de
treballs forestals i
no hi facis barbacoes.

#ElFocNoSoblida

**Contra els
incendis forestals,
cap foguera,
cap cigarreta,
cap descuit.**

Diputació
Barcelona

Generalitat
de Catalunya

Milions
de futurs

ROSER GINER: “Això també era un barri de gent treballadora”

Roser Giner Bruñó (Barcelona, maig del 1945) ha complert tres quarts de segle en confinament. Declarada activista, amant dels viatges i la cultura, actualment viu sola al seu pis del barri Farró, on, a l'entrar, escoltem sonar cançons com el *Killing Me Softly* o *Monday Monday*. Li agrada sobre tot la música anglosaxona. Té molt clar que l'escola on va estudiar la va marcar en molts aspectes, un d'ells, la coneixença del barri. Enmig de l'entrevista ens sorprèn amb una capsula plena de fotografies i documents antics de la seva família. És filla de mare camissera i pare estibador. “A veure d'aquest poti-poti de conversa quina entrevista en surt”, deixa anar abans d'acomiar-nos.

SERGI ALEMANY

Ets filla del Farró.

Sí i no. De tant en tant ara dic que visc al Farró, però per mi ha estat Sant Gervasi tota la vida. Aquí el que teníem era popularment el carrer Farró, ara Santjoanistes.

Què recordes de Sant Gervasi?

Recordo molt l'ajuntament de la plaça Joaquim Folguera, on hi havia taules plenes de papers i pols. Era el nostre ajuntament.

I ara?

Des que som Sarrià-Sant Gervasi és tot més incòmode. Sarrià no té res a veure amb aquest barri i al final sempre hem tirat més cap a Gràcia, que ens queda al costat.

Vens d'una família benestant?

Quan dius que vius a Sant Gervasi sembla que tinguis molts diners. Això també era un barri de gent treballadora. El meu pare va estudiar a la Salle Bonanova, a la part d'escola habilitada per als pobres.

I tu, on estudies?

Gràcies a la feina dels pares, i recomanats per una veïna francesa i professora, vaig poder estudiar a l'Escola Suïssa. La mare es va fer un tip de fer camises blaves per falangistes i el pare es passava hores al port.

Quin record guardes de l'escola?

Fantàstic. Era el paradís, un oasi. A l'estar fora de la llei d'aquí, en acabar no vaig rebre cap certificat del ministeri espanyol. Potser figuro com a analfabeta des del 1960.

I a nivell educatiu?

Els coneixements rebuts em van impactar i formar molt. Eren professors suïssos joves en un país exòtic per a ells, però sempre respectant molt la cultura catalana. Es van integrar de seguida a l'Orfeó Gracienc o les associacions.

Què significa *Heimatkunde*?

Heimat, pàtria, i *Kunde*, coneixement. Era una de les assignatures que teníem: Coneixement de la pàtria. En aquest cas la pàtria era el barri i l'Escola Suïssa em van ensenyar a viure'l.

Com ho aconseguien?

T'ensenyaven a moure't pel barri i la ciutat. Et donaven el perfil d'urbanisme i te'l feien dibuixar, sortíem a caminar i ens examinaven sobre el transport públic... T'explicaven el significat de les coses i et despertaven la curiositat.

Cultura i educació.

És aquí on s'han de posar els diners i no en el totxo. La línia que seguien les escoles de Catalunya durant la República era admirada per gent de fora que venien a conèixer-la. Amb la Guerra Civil es va estroncar i no s'ha tornat a reprendre.

Tu vas estudiar fins als 16 anys.

A casa eren de la cultura del treball. Ningú havia fet estudis superiors. Malgrat que escrivia idiomes perfectament gràcies a l'escola, em va costar una mica trobar la primera feina.

Vas començar a treballar amb un militar.

Al lloc més inversemblant que mai

hagués imaginat. Passava informes a màquina per al delegado de Auxilio Social, el benestar social del franquisme. Ni a l'escola ni a casa me n'havien parlat mai.

Et va impactar?

L'experiència va ser positiva: rebia documentació de nens orfes o fills de prostitutes que havien d'ingressar en una residència, llegia expedients que parlaven de lesbianisme i homosexualitat. Desconeixia aquella realitat i aquelles paraules.

Fins que arriben els primers viatges.

L'any 62 entro a treballar en una agència de viatges. Aquí venien els primers pocs turistes anglesos. Per a ells era exòtic, barat, feia sol, etc. El turisme, el que cal és gestionar-lo bé perquè en viu molta gent —qui fa estovalles, qui fa cadires, els pagesos, etc.—, i no només hotels i restaurants.

Què canviaries del teu barri?

Els edificis horrorosos que s'han construït i que han trencat amb tota l'estètica. L'especulació ha desvirtuat l'essència d'aquest barri destrossant-ne totes les torres. Quantitat de coses s'han perdut per culpa de les administracions que han arribat tard.

Has viscut sempre entre dos carrers: Francolí i Vallirana.

Aquest barri forma part de les vides de la meua família. D'aquí no em traureu. El Farró és una altra Barcelona, un barri que la gent no s'espera: trenca amb el tòpic de soroll, trànsit i gent desconeguda. No sabia viure en un lloc on no coneixes els teus veïns de carrer.

“

El Farró és un altra Barcelona, un barri que la gent no s'espera”

“

L'especulació ha desvirtuat l'essència d'aquest barri destrossant-ne totes les torres”

“

La pàtria era el barri i l'Escola Suïssa em van ensenyar a viure'l”

Com es van conèixer els teus pares?

Al carrer! Abans era on es feia vida: la Festa Major a la placeta, la foguera de Sant Joan, Sant Medir, anar a comprar el vi, la matança del porc, el carboner, la vaqueria... i els nens que jugaven a futbol en un racó.

Et consideres una revolucionària?

M'agrada el canvi des de baix, sempre. He anat a moltes manifestacions, però no he militat mai a cap partit. En aquest aspecte soc bastant anàrquica. També soc molt crítica amb els centres cívics on està tot programat i condicionat: no deixen llibertat.

Parles per la gent gran?

També pels joves. Amb tot el meu respecte per a les persones que hi van, no costa gens deixar un local per donar ales a la creativitat juvenil. La gent gran també necessitem llocs on estar tranquils al carrer.

El problema dels joves es resol amb espais?

Aquest ha estat un dels problemes més greus: l'Ajuntament ha estat incapaç de posar equipaments en aquest districte i les possibilitats de trobar espais de grans finques antigues han estat molt grans. No es fa el pas endavant quan es té l'oportunitat.

Quin futur veus per a ells?

Crec en la gent jove. Espero que no cometin els mateixos errors de la meua generació, que semblava que anéssim a canviar el món i tot es va acabar amb el confort d'una feina i uns ingressos. Que no caiguin en el parany perquè cal canviar moltes coses, com per exemple els preus abusius del lloguer.

Combatre les injustícies.

Sempre he estat a favor de lluitar contra les injustícies: el racisme, l'homofòbia, les diferències de classe... i procurar que tothom tingui accés a l'educació. També, si us plau, que la gent no s'oblidi ara del canvi climàtic. És un altre virus molt potent i perillós.

“

La gent gran també necessitem llocs on estar tranquils al carrer”

Cal assolir amb urgència la igualtat de gènere?

Soc molt feminista. Els homes no accepten mai que tu puguis fer millor una cosa que ells, i tot això ve de baix. El gen masculista sempre existirà i cal lluitar perquè tothom ho acabi d'acceptar. Sense por. No ens hi podem deixar condicionar.

La por et condiciona?

Si et condiciona la por no fas mai res. A casa els pares eren molt oberts de ment. Recordo fer un viatge d'adolescència a Madrid i només anar-hi jo i una companya danesa. Els nois no tenien aquest problema. La dictadura ens ha marcat moltíssim en aquest país.

Amb la democràcia ha faltat visió urbanística al districte?

Així és. Sempre s'han anat rasant espais per la lluita dels veïns. L'últim, Vil·la Urània: feia temps que es reivindicava com una Casa Orlandai amb una zona de bar-cafeteria. No teníem absolutament res. Però tampoc és el bar on un s'hi troba bé.

Han desaparegut els bars amb història?

“

Cal canviar moltes coses i per això crec en la gent jove”

“

Ens han tallat la iniciativa pròpia nascuda amb l'explosió de la democràcia”

Necessitaria un Can Benet, un centre neuràlgic. Allà s'hi feien totes les reunions i sortia la colla La Humorística per Sant Medir. Ara, la gent nova que ve, no saps a quin bar enviar-los. No queden bars amb personalitat: només la Bodega Pepeta o la Bodega Pàdua.

Eren temps millors que els d'ara?

Tots els temps són bons. El que no m'agrada de l'època actual és que les autoritats et condicionen i et diuen com has de fer les coses, fins i tot en la celebració de les festes populars. Ens han tallat molt la iniciativa pròpia nascuda amb l'explosió de la democràcia.

El Farró resisteix com pot.

Per sort tenim una Associació de Veïns, un grup de gent, que es mou molt i fa molt bona feina. Tenim una Festa Major del segle passat i una colla de Sant Medir que l'últim any no ha pogut sortir per falta de diners. El barri s'ha revitalitzat a poc a poc perquè el nucli ha estat sempre el carrer Saragossa i para de comptar. Recordo que amb els pares no creuàvem pràcticament mai el carrer Balmes.

Feieu vida familiar a Gràcia?

Érem molt de fer excursions a Collserola, algunes d'aquestes amb l'agrupació Canigó, un centre excursionista que hi havia al carrer Amigó. Aleshores si que creuàvem fins a Galvany. I, si no, sempre cap a Gràcia, que tenia l'oci i la cultura.

Fins que vas sortir a veure món.

Amb 10 anys vaig escriure a totes les oficines de turisme dels Estats Units. Les coneixia de memòria. Em van contestar enviant els fulletons de turisme de Nebraska, Ohio, Washington, Califòrnia, Oklahoma... El carter al·lucina!

Una primera aventura sense sortir de casa.

Des de petita sempre tenia tendència als viatges. Amb 18 anys vaig volar a Veneçuela amb una tieta i d'allà vaig saltar sola uns dies cap a Nova York. A partir d'aquí vaig viatjar molts anys per feina. Els pocs diners que tinc me'ls he gastat viatjant.

Sempre es recorda el primer viatge?

I tant! Va ser amb l'escola l'any 56. Tenia 11 anys i vam anar a Suïssa. Dalt d'una muntanya de 2.500 metres uns homes

em van preguntar si veníem del refugi Pestalozzi, que allotjava nens orfes de la segona Guerra Mundial. Recordo que tota ofesa vaig dir que no, que veníem de Barcelona! No se'n sabien avenir.

Aquest cop no ha estat una guerra, sinó una pandèmia.

Ha estat una època dura que mai m'hagués imaginat que viuria. Tots hem vist les cues als menjadors socials i la gent gran hem estat la franja que hem patit més i a la qual han donat més pals per totes bandes. En el meu cas vaig tenir problemes amb la tensió i dies en què no ho vaig passar gaire bé.

Com vas aconseguir aixecar l'estat d'ànim?

Primer, amb una magnífica atenció del CAP Adrià, i després deixant d'escoltar la ràdio i de veure el televisor. Trobo frustrant que els mitjans només parlessin d'estadístiques i no de les vides humanes que hi ha al darrere. La música i les sèries m'han salvat en aquest confinament.

Internet?

És l'invent del segle. Et connecta de seguida amb el que passa al món. ■

HEM TORNAT AMB MÉS FORÇA QUE MAI

US TROBÀVEM A FALTAR

SENSE COMERÇ DE PROXIMITAT

NO HI HA VIDA AL BARRI

FEM COMERÇ

FEM SANT GERVASI

Associació de Comerciants de Sant Gervasi

Consorci de Comerç,
Artesania i Moda
de Catalunya

Jacaranda City, per la quantitat d'espècies presents als seus carrers i places.

Descripció

La xicranda, anomenada en castellà *jacaranda* o *pali-sandro*, és un arbre de fulla caduca que pot atènyer els 15 m d'alçària. La capçada és estesa en forma habitualment de para-sol. Es confon amb les mimoses pel seu fullatge d'aspecte plobós. Les fulles, oposades, compostes i bipinnades, són molt grans i poden mesurar 50 cm de longitud. Les flors, en forma de campana i d'aspecte sedós, s'agrupen en nombroses inflorescències anomenades panícules. Els fruits són càpsules molt sin-

gulars, ja que recorden les castanyoles. Són llenyoses, arrodonides i aplanades lateralment d'uns 6 cm de diàmetre, amb marges sovint ondulats. S'obren en dues valves i alliberen una gran quantitat de llavors petites, aplanades en forma de cor i amb unes ales membranoses que els permet una disseminació efectiva a través del vent. Part del fruit persisteix molt de temps dalt de l'arbre, de tal manera que el podem observar durant totes les estacions. El tronc és llis en els exemplars joves i s'esquerda i es fa aspre amb els anys.

Ecologia

Com arbre tropical, la xicranda no resisteix les glaçades ni els ambients eixuts, però la seva gran capacitat d'adaptació als ambients urbans ha permès una àmplia expansió arreu del món com a arbre ornamental. Tanmateix, la Unió Internacional per a la Conservació de la Natura l'ha qualificat d'espècie vulnerable en el seu hàbitat natural.

Usos

La fusta de color crema rosat és dura, resistent i molt aromàtica i fàcil de treballar, i permet aconseguir un poliment molt apreciat, per la qual cosa s'utilitza en ebenisteria per fer laminats, mobles i decoracions d'interiors de cases i cotxes de luxe. Els fruits secs en forma de castanyola s'utilitzen massivament en artesanía i floristeria: clauers, penjolls, arracades, collarets, etc. ■

Jardins de la plaça Jaume II

M. JOSEP TORT

Al barri de Pedralbes, a la cruïlla entre els carrers de can Mora, Elisenda de Pinós i Monestir, trobem una petita plaça circular encantadora, un racó únic que molts sarrianencs han freqüentat pel seu singular encanteri. Fa temps, una bonica escultura d'una dona ajaguda sobre les seves cames presidia l'indret, però malauradament no sabem quin va ser el seu destí. La plaça està dedicada al rei Jaume II que es va casar amb Elisenda de Montcada, que és qui va encarregar la construcció del monestir de Pedralbes durant el segle XIV, un dels millors exemples del gòtic català.

La plaça, sense cap element transitable, està entapissada per una catifa de gespa molsuda molt resistent. L'estrat arbustiu està dominat per un conjunt de margallons esponerosos i xiprers de mata baixa. Un gran pi blanc s'enlaira per sobre els edificis adjacents i un bellaombra es sustenta sobre la seva esparsa i recargolada soca, apta per enfilar-s'hi la canalla. Un conjunt d'àlbers, amb les seves platejades fulles a ple sol, i una xicranda, constitueixen les diferents espècies d'aquest petit jardí romàntic.

La xicranda

La xicranda (*Jacaranda mimosifolia*) és un arbre que enamora. La seva espectacular floració de color blau violeta

il·lumina alguns jardins, places i carrers de Barcelona. És un dels primers arbres a florir a la primavera abans que surtin les fulles i un dels que presenta una gran densitat floral que envaeix el conjunt de la capçada. La xicranda marca l'inici de la primavera.

Origen i distribució

És una espècie originària de l'Amèrica tropical. És autòctona al nord de l'Argentina, el Brasil i Bolívia. La seva cridanera floració i la resistència a la contaminació n'ha determinat l'expansió com a arbre ornamental a moltes ciutats del món. Avui dia podem dir que és un arbre habitual en el paisatge urbà. La ciutat sud-africana de Pretòria és coneguda popularment amb el nom de

CONEIXEM ELS OCELLS

L'abellerol

ENRIC CAPDEVILA

L'abellerol (*Merops apiaster*) és un ocell estival molt vistós i acolorit de la família dels meròpids, emparentat amb les puputs i els gaigs. Pot arribar a mesurar 30 cm. La part superior del seu plomatge és groga, marronosa i verdosa, i la part inferior més blavosa; destaca la gola groga, delimitada per una línia inferior i un antifàç negre. L'iris és de color vermell. El seu hàbitat són els espais oberts amb poc arbrat. Fa el niu, en solitari o preferentment en colònies, excavant un cau en talussos terrosos o

sorrencs a prop de zones humides. Això el limita força a l'hora de criar, i per això ho fa en zones molt concretes de Collserola. Durant aquest confinament hem pogut sentir el seu característic reclam, que emet sobretot mentre vola i que es podia sentir a molta distància, mentre creuava volant Barcelona. El seu nom prové de la seva predilecció pels insectes amb fibló, especialment les vespes i les abelles (apis = *abella* en llatí), que caça en ple vol, amb el seu bec llarg i precís. Les caça pel darrere i se les emporta a una

perxa, on les mata i els extreu l'esperó amb cops a l'abdomen o fregant-les amb una superfície dura, acció que fa amb els ulls tancats per no esquitxar-se de verí. No desperten la simpatia dels apicultors perquè a l'època de cria poden arribar a capturar unes 400 abelles diàries (imaginem-nos si alguna d'aquestes és una reina i el rusc es queda sense...). A finals d'agost i principis de setembre, els individus joves ja estan completament formats, i és aleshores quan la colònia sencera emprèn el vol de tornada a l'Àfrica. ■
Dita: *Labellerol menja set vespes cada vol.*

BACHILLERATO INTERNACIONAL

Descubre el Programa de educación que prepara para un acceso universitario exitoso en cualquier parte del mundo.

ÚLTIMAS PLAZAS DISPONIBLES

ACOMPANIAMIENTO EDUCATIVO

APRENDIZAJE MOTIVADOR

PRÁCTICAS EN LABORATORIO

Metodologías activas

Mentalidad internacional

Preparación Universidad

Responsabilidad y autonomía

www.salesianssarria.com/bachillerato-internacional

El Teatre La Gleva obre la porta al retorn dels espectacles a Barcelona

JUANJO COMPAIRÉ

“Quines ganes en teníem!”, exclama una espectadora. Torna el teatre, retrobant-se amb aquella funció de “catarsi” col·lectiva que tenien les representacions del teatre a la Grècia clàssica. Una catarsi més necessària que mai després de tants mesos de confinament en què l’escena havia quedat substituïda per les pantalles. Ara, però, els rituals han canviat: qui es posa la màscara és la gent del públic, ni que sigui en entrar i en sortir del local.

El Teatre de La Gleva, al Farró, ha volgut ser el primer de la ciutat en obrir, dilluns 22 de juny. L’aforament, de 32 assistents, és la meitat de l’habitual. L’escenari, reduït al mínim, es confon amb les grades, on hi ha les taules —com les de les sales de *music-hall*— on s’asseuen els espectadors, col·locades estratègicament per mantenir les distàncies. Però entre el públic es noten ganes de compartir, de riure i respirar plegats.

Una parella de pallassos

Cristina Garbo (Blue) i Ricardo Cornelius (Black) són una parella còmics que ens porten al teatre dels orígens, aquell sorgit al carrer o a les sales de concert on es fumava i bevia mentre hom sentia cantar: una barreja original de pantomima, cabaret i de circ (la tradicional parella del pallasso blanc —aquí ella, vestida de blau— i l’August, ell, de negre, com resa el títol de l’obra i el nom del duo). Un teatre el text del qual no té a penes paper, perquè el mim (en Ricardo ho diu tot amb les seves cares o els seus esgarips) i la música (la Cristina, que té una veu molt potent) parlen directament a les emocions.

Un piano mut contempla la representació. El fil el fan les cançons que la Cristina interpreta, acompanyada amb l’ukelele i l’harmonica per en Ricardo —que és capaç de fer-la sonar mentre bufa un espantagoses!—: cançons que van des dels blues i els estàndards nord-americans dels anys 30 fins al bolero, la bossa nova i, fins i tot, el tango. Podem passar en un moment del sublim al grotesc, sempre, però amb la complicitat del públic que acaba cantant amb el duo. La Cristina se’n apareix de vegades com una diva, d’altres com una corista de *burlesque* una mica estripada: és capaç de plorar i riure un segon després, i fins i tot de fer veure que s’adorm

en l’espatlla del seu company. És magnífica, la representació amb paraigua de *Pennies from heaven* o el tango “Volver”, amb pas de ball inclòs.

Aquest espectacle estarà fins al dia 12 de juliol a La Gleva, iniciant un seguit de set muntatges en procés de producció, començat per un cicle de clowns coordinat pel nord-americà Jango Edwards. El teatre ha tornat, doncs, renascut des del fet primitiu, però que en realitat resulta molt difícil de fer. L’espectacle que crea comunitat d’emocions, que fa que persones desconegudes sortim somrient-nos les unes a les altres i comentant que en teníem ganes, que ens fa sortir renovats. ■

EL FARISTOL

Arriba Estrenes Bellesguard, un nou festival musical en streaming

EDUARD SANT CHALOIS (@Eduard_Sant)

L’estiu del 2015, durant 47 nits, els jardins de la Torre Bellesguard van acollir el cicle musical Nits Gaudí. Durant tres mesos, el jazz, el blues, les músiques del món i un seguit de noms reconeguts del panorama musical de casa nostra (Mishima, Els Amics de les Arts i, Andrea Motis i Joan Chamorro) varen fer les delícies dels espectadors presents.

Cinc anys més tard, aquest estiu, la música tornarà a sonar en aquesta torre gaudiniana. A causa de la covid-19, molts músics no han pogut fer la presentació del seu nou treball com tenien previst. L’equip de la Torre Bellesguard d’Antoni Gaudí amb la col·laboració de Microfusa, Zig Zag Zug i Nota 79, a més del suport de la Conselleria de Cultura de la Generalitat, la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i l’Acadèmia Catalana de la Música, han creat l’**Estrenes Bellesguard**. Consisteix en un festival musical de 13 estrenes musicals setmanals amb la particularitat que tots ells seran en format *streaming* amb previ pagament d’entrada.

Quines són les particularitats del Festival Estrenes Bellesguard respecte d’altres projectes de concerts via *streaming*?

En primer lloc, l’espectador que estigui interessat podrà consumir els concerts que li interessin quan ell ho desitgi, no un dia i hora marcats. Aleshores, previ pagament d’una entrada a la web www.estrenesbellesguard.com, cada usuari rebra una contrasenya per poder accedir-hi. Es podran comprar les entrades virtuals fins al dia 31 d’octubre d’enguany i visualitzar els concerts desitjats fins Cap d’Any.

Un altre dels punts diferencials respecte alguns cicles d’aquest mateix model recau en el so escollit. Els concerts seran realitzats amb un so binaural i tecnologia immersiva que permetrà a l’oient viure una audició especial el més similar a un concert en viu *in situ*.

Per últim, i seguint una de les premisses d’aquest cicle d’ajuda als músics, tota la recaptació de les entrades anirà íntegrament als músics. Seran ells mateixos qui fixaran el preu de la seva actuació.

Al llarg d’aquests propers tres mesos, el cartell d’Estrenes Bellesguard inclourà una varietat de noms de casa nostra, alguns de consolidats i d’altres d’emergents, tant del món de la clàssica —Cosmos Quartet, Quinta Essència, Bernat Padrosa i Olga Kokékina i Sergi Vicente— com de la moderna —Eduard Iniesta, Glaucs, Biel Ballester Trio i Pedro Javier González Trio—. Així mateix, hi haurà quatre sessions d’electrònica amb Sergi Shine i els DJs Clase Sencilla, Qantic, Spacer, Veliin. Per últim, com a cloenda, els organitzadors del Festival Estrenes Bellesguard tenen previst un concert sorpresa.

El tret de sortida de l’edició d’enguany el protagonitzaran el quartet vocal especialitzat en polifonia del Renaixement, Quinta Essència (a partir de l’1 de juliol) i Eduard Iniesta amb la seva nova banda (a partir del 8 de juliol) repassant el seu darrer treball *White Hole* i presentant algunes noves composicions del seu proper CD, que en serà el 10è de la discografia.

En definitiva: una manera diferent de viure un festival musical en un marc incomparable, però sense sortir de casa. ■

Oasi

[u'azi]

Lloc, període, situació, que és com una excepció enmig del desordre, dels neguits, etc., i que permet un repòs psíquic o físic.

Ja estem oberts!

Promoció d'obertura al 50% vàlida per a compres a la nostra web www.casavicens.org fins el 31 de juliol.

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

C. Santaló, 79
www.casausher.com

Estiu de 2020, temps per llegir

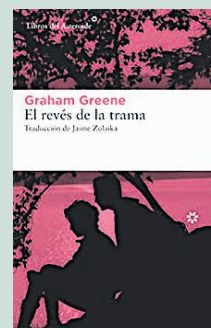
Els llibres ens evadeixen de l'exterior, ens expliquen el món i ens obren els ulls a diferents realitats. Sempre és temps de lectura i volem començar aquest estiu recomanant-vos llibres. Us en deixem un tastet i us convidem a venir a fer la tria a Casa Usher. Durant tot aquest juliol, ens trobareu de dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 17 a 19 h.

EL ASEDIO DE TROYA
de Theodor Kallifatides
(editorial Galaxia Gutenberg)

En un poble grec, durant els bombardejos de la II Guerra Mundial, una mestra s'amaga amb els seus alumnes mentre durin els atacs i els explica la història de la Iliada, perquè, malgrat els segles i els avançaments tècnics, les guerres segueixen causant sofriment als homes i dones que les pateixen. De l'autor de Una vida por vivir.

LA DRECERA de Miquel Martí i Serra
(edicions del Periscopi)

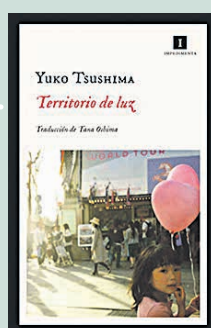
La novel·la ens situa en un poblet de la Costa Brava. El protagonista és fill d'un matrimoni que fan de masovers de la casa d'una família de Barcelona. Aquest jove ens explicarà, amb la veu d'algué que encara li queden moltes coses per aprendre, el desgavell que provoca la família quan arriba, el pas de la infantesa a la joventut i la vida en un món que està a punt de perdre's.

EL REVÉS DE LA TRAMA
de Graham Greene
(Libros del Asteroide)

Després de la bona acollida que va tenir El final de l'afaire, Libros del Asteroide ens porta una nova obra de Graham Greene. En aquesta ocasió es tracta d'una novel·la amb alguns punts autobiogràfics que explica la història d'un triangle amorós en una colònia britànica de l'Àfrica Occidental.

TERRITORIO DE LUZ
de Yuko Tsushima
(editorial Impedimenta)

Una dona se separa del seu marit. Durant els dotze mesos posteriors, en un pis ple de finestres per on entra tota la llum del dia, intentarà refer la seva vida. Una novel·la delicada, però contundent. Una molt bona manera d'iniciar-se a la literatura japonesa.

EL OLOR DEL BOSQUE
d'Hélène Gestern
(coedició Errata Naturae & Perifèria)

Una historiadora rep l'encàrrec d'ocupar-se de la correspondència d'un poeta amb un militar que va lluitar a la I Guerra Mundial. A mesura que s'endinsa en la vida d'aquests personatges, i els que els envoltaven, la protagonista descobreix que aquest passat no és tan llunyà i encara pot resseguir certs fils fins al present.

PERSUASIÓ de Jane Austen
(editorial La Temeraria)

L'Anne és una jove que per la pressió de la família i l'entorn més proper va haver de renunciar a qui ha estat l'amor de la seva vida. Anys després els protagonistes es retroben i tornen a sorgir els mateixos sentiments, però també les mateixes desconfiances. Una de les darreres novel·les de Jane Austen i la preferida de Virginia Woolf d'entre totes les seves obres.

FEM-LA CAURE!

DENÚNCIA CONTRA LA MONARQUIA ESPANYOLA

ÒMNIMUM

FES UN DONATIU

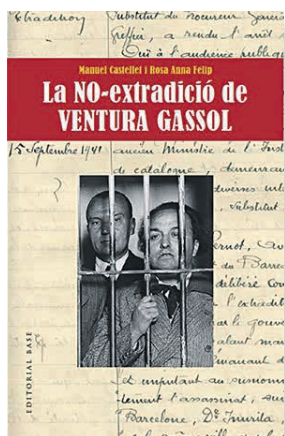
coronacio.cat
#CoronaCiao

Ventura Gassol a l'exili

Manuel Castellet i Rosa Anna Felip;
La NO-extradició de Ventura Gassol,
Editorial Base, Barcelona 2020

JESÚS MESTRE CAMPI

La Guerra Civil i la postguerra segueixen donant per escriure i parlar-ne. El passat mes de juny es va publicar un assaig que aporta nova informació sobre membres del govern català a principis de la Guerra, sobretot Ventura Gassol i Josep Tarradellas, i el procés d'extradició que van haver de patir l'estiu de 1941, a Aix-en-Provence, França. El llibre, *La NO-extradició de Ventura Gassol*, proposa una doble mirada, la històrica i la del dret, ja que els aspectes legals, judicials i de relacions diplomàtiques entre Espanya i França són sempre molt presents i obren horitzons interessants com, per exemple, fer comparacions amb els processos d'extradició del president Puigdemont i diversos consellers de la Generalitat, en l'actualitat.

Ventura Gassol i Rovira, membre de l'Estat Català de Francesc Macià i un dels fundadors d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), és un polític poc conegut, tot i que va tenir un paper central en la política catalana de la Segona República i la Guerra Civil. És en els primers mesos de la guerra, quan era Conseller de Cultura, que destaca com la persona que facilita l'exili a diverses personalitats, com el cardenal Francesc Vidal i Barraquer o Rafael Patxot,

entre molts altres. A Sarrià, per exemple, l'actuació de Gassol va ser decisiva per impedir l'execució en ple carrer Major del mossèn Àngel Obiols, persona molt apreciada al barri, a finals de juliol del 1936. Gassol també va ser clau per posar a salvaguarda bona part del patrimoni artístic català, organitzant el trasllat d'obres d'art i biblioteques senceres, algunes al Monestir de Pedralbes.

L'octubre de 1936, sentint-se amenaçat ell mateix i la seva família, es van exiliar a França. Després de la Guerra Civil va ser perseguit per la justícia espanyola, que va demanar en dues ocasions a l'Estat francès la seva extradició. El llibre analitza en profunditat aquesta situació, entre 1940 i 1941, en què Gassol, Tarradellas i altres membres del govern català van ser perseguits, detinguts i, finalment, la majoria, alliberats. No van seguir, com temien, el camí del president Lluís Companys, que, després de ser lliurat pel govern francès de Vichy a l'Espanya franquista, va ser executat després d'un judici militar sense garanties.

Rosa Anna Felip i Manuel Castellet presenten el llibre com un pas més per anar coneixent aquests anys foscos de la postguerra i l'exili. De Castellet, veí de Galvany i col·laborador habitual d'El Jardí, ja en coneixem la novel·la històrica *La mitra de l'exili* (2019), molt centrada en la figura del cardenal Vidal i Barraquer, però en què també tenen un paper destacat tant Gassol com Rafael Patxot. Tots tres tornen a ser protagonistes en aquest assaig, amb uns generosos annexos documentals. ■

WUNDER TRAINING

VOLS COMENÇAR A CUIDAR-TE?

Vine a Wunder Training i dissenyarem el teu pla d'entrenament personalitzat, només et faran falta 60 minuts, un o dos cops per setmana.

- FORÇA
- RESISTÈNCIA
- MOBILITAT
- ENTRENAMENT FUNCIONAL

Completa el teu entrenament amb:

- TERÀPIA MÈDICA D'ESQUENA
- FISIOTERÀPIA I OSTEOPATIA

Consulta preus
i condicions
al nostre web

Mostra aquest
anunci a recepció
i aconsegueix:

1a sessió gratuïta
+ Inscripció gratuïta
+ Welcome Pack amb
motxilla de regal

*Pots ensenyar una foto de l'anunci a recepció. Oferta vàlida fins al 31/08/2020

Muntaner, 529 - 08022 Barcelona | T 934184720 | info@wundertraining.com
www.wundertraining.com

Olga Sacharoff: *Retrat de senyora amb gossos*. Aquesta pintura la va certificar i restaurar el prestigiós taller de restauració Barrachina-Ramonedà (setembre 1988), i segurament es va pintar al Putxet a finals dels anys quaranta.

El Putxet, el Montmartre de Barcelona

JOAN ANTON GINESTÀ I ARMENGOL

Tot el que veiem, toquem o sentim té memòria. Passejant pel Putxet, fins i tot sense voler, sents el seu passat: el barri que va ser, la gent que hi va viure i tot de sensacions de coses que hi van passar.

Barcelona és una ciutat de muntanyes i turons: Montjuïc, el Putxet, Monterols, la Rovira, el Carmel o la Peira, per sobre dels quals tenim la frondosa serralada de Collserola, i per sota la plana del que avui anomenem Eixample i Ciutat Vella, que també s'assenta sobre el Mont Tàber.

El Putxet, rodejat per rierols i valls entre turons per on passava l'aigua que venia de Collserola camí al mar, és dels pocs turons on encara hi ha arbres, vegetació, silenci i un aire net; els altres s'han degradat, engolits per una ciutat que necessita ser metròpoli. El Putxet és un barri que conserva un cert aire de poble, tot i el mal tracte que ha patit d'una especulació urbanística que privilegia el lucre i els diners a la sensibilitat urbanística i ecològica. Li ha fet ferides fondes: la ronda del General Mitre, una iniciativa urbanística de l'alcalde Porcioles, el va seccionar i separar del seu veí, el barri del Farró. On hi havia cases i torretes, ara hi ha blocs de pisos que desvirtuen el seu passat i la seva història; una cosa semblant al que ha passat a altres barris de Sarrià i Sant Gervasi.

El turó dels artistes

Fer una caminada i pujar al cim del turó del Putxet és un agradable exercici físic i intel·lectual. Hi ha carrers amb fort pendent amb torres noucentistes i espais verds i frondosos, que recorden el vell Montmartre de París. També ho recorda el fet que al Putxet hi vivien molts artistes que han deixat el seu record en el barri.

Inicialment era un barri d'estiueig de la burgesia barcelonina. Com diu Frederic Ribas a *Retrat d'una elit catalanista* (2008), molts d'aquests burgesos van tancar les cases del nucli antic i van anar a viure al turó del Putxet que, a poc a poc, a partir de 1845, s'omplia de torres i cases de famílies benestants com els Bertran, anomenats "els milionaris del Putxet"; els Valentí, i després l'Elvira Farreras Valentí casada amb el galerista d'art Joan Gaspar, gran amic de Jaume Sabartés. S'afegiren gent del món de les lletres i l'art com Joan Maragall, Carles Riba, Mercè Rodoreda, Olga Sacharoff i Otto Lloyd, Josep Amat, Josep Llorens Artigas, entre d'altres. També personatges del món científic com el doctor Moisès Broggi.

Quan camino pels carrers del Putxet, tot sentint la seva memòria, penso en el que deia l'Elvira Farreras Valentí, bona veïna del barri, gran senyora i autora d'un gran llibre sobre Barcelona: 'Gal·la Plàcidia, la reina trista de Barcelona'. Deia: "Aquest barri, tan tranquil, on l'aire estava embaumat de la flaire de les flors, serà a la llarga un amuntegament de pisos construïts amb el ciment que devora les muntanyes i cobreix els jardins i altres espais verds de les ciutats" (p. 13). Espero que això no sigui així i que els meus nets puguin seguir passant per davant de la torre on va viure i pintar Olga Sacharoff, al carrer Manacor 3, llegint la placa que la recorda; i que les reformes de la Clínica Sant Josep siguin per millorar.

Si París té el vell Montmartre, Barcelona té el Putxet. S'ha de conservar el barri i la seva memòria perquè no es perdi el llegat intel·lectual i artístic d'aquella Barcelona que cal conservar. ■

Manuel Ribas i Piera

L'arquitecte va viure gairebé 40 anys al barri del Putxet

MANUEL CASTELLET

Manuel Ribas i Piera va néixer a Barcelona el 16 de maig de 1925, el seu pare era arquitecte i la seva mare estava emparentada amb els creadors de l'empresa Foment d'Obres i Construccions (aleshores en català). L'inici del seu Batxillerat fou estroncat per la Guerra Civil, quan van coincidir amb el tancament de l'escola dels jesuïtes del carrer de Casp amb una amenaça sobre el seu pare. La família va decidir marxar primer a Itàlia i, posteriorment, al retornar el pare a Espanya, la mare i els quatre fills —Manuel era el gran, amb 12 anys— es van desplaçar a Suïssa.

A Itàlia va començar a aprendre la llengua italiana i a Suïssa la francesa, dos idiomes que va dominar tota la vida. S'instal·laren al cantó del Vaud, a Territet, un barri de Montreux a l'extrem sud de la ciutat, a la vora del llac Léman, just a tocar del conegut Castell de Chillon. Allà s'havia establert una àmplia colònia catalana de famílies benestants i catòliques, i els nens i nenes foren acollits a la Ville Miramonte, custodiada per monges de Jesús i Maria, ja vestides de seglar.

Retornada la família a Barcelona, va acabar el Batxillerat i, posteriorment, va cursar els estudis de Dret i d'Arquitectura a la Universitat de Barcelona. A aquesta darrera branca es dedicaria professionalment, tant a l'arquitectura de la construcció com a l'urbanisme i, sovint, a ambdues alhora, perquè valorava la creativitat tant com la qualitat urbana dels projectes. Això el feu incorporar-se a l'anomenat Grup R, de reforma i de revisió de l'arquitectura oficial que el règim franquista pretenia imposar. La voluntat del Grup R era recuperar el moviment d'avantguarda d'abans de la guerra, el GATCPAC, que havia lluitat per la introducció de l'arquitectura contemporània.

No es tracta aquí d'enumerar la seva obra arquitectònica, però sí que en destacarem dues: el conjunt residencial del número 50 del carrer de l'Escorial (conjunt amb altres arquitectes) —que fou guardonat amb el premi FAD—, i els Laboratoris Uriach del Clot i, posteriorment, els edificis d'aquesta farmacèutica a Palau-solità i Plegamans.

Però l'obra pública de l'urbanisme fou allò que el va atreure més, especialment després de la formació especialitzada que va rebre a l'Institut Internacional i Superior d'Urbanisme Aplicat de Brussel·les, de la mà de l'arquitecte francès Gaston Bardet. Seguint Bardet, Ribas incorporà els aspectes econòmics i socials i els problemes ecològics i de composició urbana: interpretava que quan es millora

la forma espacial de les ciutats, es millora automàticament l'estructura social.

Als anys cinquanta, a través de la Comissió Superior d'Ordenació Territorial de la Diputació de Barcelona, va col·laborar en els plans urbanístics de Vilanova i la Geltrú, Terrassa, Mataró, Sabadell, Igualada, Sitges, Vic i Manresa, amb una cartografia topogràfica, que ara considerariem molt deficient, i la fotografia aèria del vol americà de 1956. D'uns pocs anys després, entre altres projectes urbanístics, em plau esmentar el projecte general, parcial i d'urbanització dels terrenys de Das, a l'emplaçament de Tartera, en el qual separava els vehicles dels passos de vianants seguint el recorregut al llarg de zones verdes públiques.

Menció especial mereixen dues obres magnes: el Pla General d'Ordenació Urbana de Palma (anys 1968 a 1972) i el Pla General d'Ordenació Urbana de Múrcia (anys 1973 a 1976); ambdues ciutats amb problemes crítics en aquella època: a Palma s'havia disparat la població per la immigració i un creixent turisme a la ciutat i als pobles que l'envolten; a Múrcia, l'enorme extensió del municipi i la influència de la fèrtil conca del Xúquer.

Ja als anys 80, se centrà en l'arquitectura del paisatge: primer amb el condicionament de la llera del torrent de Vallparadís, tot convertint el fosc fossar que partia la ciutat de Terrassa en un parc viu; posteriorment, a Barcelona. L'any 2000, l'Institut d'Estudis Catalans —del qual ell fou membre numerari des del 1978— li encarregà el disseny del jardí Mercè Rodoreda, un ampli jardí elevat en record de l'escriptora. En la més pura línia de Nicolau M. Rubió i Tudurí —que, entre altres jardins, el 1933 havia dissenyat el Turó Parc—, en una distribució geomètrica harmoniosa, el jardí conté exclusivament plantes de les flors que podem trobar en els diferents llibres de Rodoreda.

L'any 1953, Manuel Ribas es va casar amb Anna Maria Seix Perearnau i van fixar la residència al Putxet, on tingueren cinc fills i hi van viure durant gairebé 40 anys. Ell, com algunes de les seves germanes, va implicar-se en la reconstrucció social i cultural de Catalunya a partir de motius de caràcter religiós, que el van dur a comprometre's amb el moviment catòlic internacional Pax Romana i, a Catalunya, amb Cristians pel Socialisme. L'any 1992, el matrimoni es va traslladar a viure al Farró. Seixanta anys al barri de Sant Gervasi, fins el seu decés el 14 de març de 2013. ■

Ras Corseteria refleja tu estilo

Lo mejor en ropa íntima, lencería y bañadores

Con más de 20 años de trayectoria, Ras Corseteria es un punto de referencia en la Calle Calvet 11 de Barcelona. Fue fundada en el año 1997 como una tienda de lencería fiel a dos principios: calidad en las prendas y atención personalizada.

En esta tienda de ropa íntima podrás encontrar una selección de lencería y colecciones de altura para todas las tallas y edades. Actualmente, el equipo de Ras Corseteria cree en la diversidad como expresión de la belleza.

Por esta razón, brindan un trato especial y particular a cada cliente, mostrándole lo último en tendencias: desde sujetadores clásicos de estilo francés que destacan la sensualidad femenina, hasta sujetadores prácticos diseñados para mayor funcionalidad y confort.

Lujo, sofisticación y comodidad son sinónimos de las marcas con las que trabajan, tales como Lise Charmel: Antigél, Epure, Éprise y Antinéa, PrimaDonna, Andrés Sarda y Marie Jo L'Aventure. Así como la calidad, sensualidad y el diseño de la alta gama de las medias Wolford, el estilo y la atención al detalle de las medias de Philippe Matignon o de Filodoro, la experiencia de Artesanía Marigall, además de los diseños de baño de Roidal, Kuny e Intro.

Ras Corseteria ha llegado a las redes sociales para apoyar a las mujeres a expresarse tal cual son. Su inspiradora campaña se basa en tres palabras clave: confianza, diversidad y estilo.

De este modo, presentan una propuesta libre de estereotipos que realza la belleza de la figura femenina, teniendo en cuenta la comodidad y el bienestar. Con cada comunicación, orientan a sus clientas a expresar su estilo personal y a satisfacer sus deseos con los productos que ofrecen. Las mujeres de hoy, como tú, son las protagonistas de esta movida digital. En sus redes sociales, muestran los mejores tips, consejos y asesoría con respecto a distintos modelos de sujetadores, ropa interior, bañadores y más.

#ParaMujeresReales es muestra de que, con el asesoramiento indicado y los diseños exclusivos de Ras Corseteria, las características únicas de cada mujer son los rasgos que destacarán su verdadera belleza.

@RasCorseteria
www.rascorseteria.com

Col·labora amb nosaltres

Subscriu-t'hi!

~~50€~~ 40€ l'any

Hem reduït el preu fins que s'acabi
la crisi pel coronavirus

diarieljardi.cat/subscripcio2020

El Jardí
PREMSA LOCAL · SCCL

Superservis
Supermercats des de 1945

!! Nou servei a domicili amb furgoneta!!

Les nostres botigues:

- Vallirana 21 93.368.45.71
- Major de Sarrià 85 93.203.04.94
- Avinyó 11 93.317.53.91
- Aribau 156 Fruiteca 93.218.10.58

i també estem al Vallès Oriental (Parets)
Obert de dilluns a dissabte: 09:00 - 21:00h

Arribem a tot arreu: Bonanova, Monterols, Galvany, Turo Park, Farró, Putget, Sarrià....

Tenim de tot! xarcuteria, carnisseria, fruiteria, totes les seccions i departaments...

VISITI'NS

gràcies per escollir-nos

RELAT

Felicitació

MÒ BERTRAN

Anem al parc. Aquest any la mare ha dit que ja n'hi ha prou de fer la fotografia sempre al menjador, que la llum no és prou bona i a més queda repetitiva. Per molt que el pare li canviï l'angle, tothom ja coneix els racons del nostre saló. I al pare li ha semblat una bona idea. A nosaltres no ens han preguntat què ens semblava.

—Va, nenes, poseu-vos les sabates que baixem al parc. Blai, tu també, va.

Protestem una mica, sabent que la queixa no ens porta enlloc. Està tot més que decidit. Amb mandra, ens aixequem i ens posem les sabates. Les dues germanes grans, la u i la dos, ens en sentim molt, de grans, sobretot per anar vestides encara iguals, les quatre. Quina vergonya: estem ridícules. M'atreveixo a dir-ho, però el pare somriu. Ell ens troba maquíssimes i la mare em fa callar amb una mirada que vol dir *no discuteixis i posa't les sabates*.

El conjunt no és lleig, la faldilla m'agrada i el jersei sense mànigues, també. És del mateix color i, de lluny, sembla que portem un vestit. El que no m'agrada gens són els mitjons, me'ls estiro bé perquè sembli que porto mitges. I encara m'agrada menys que les meves germanes vagin amb el mateix vestit. He aconseguit que, habitualment, la germana u i jo ens vestim com volem: *com volem* és un dir perquè la mare ens compra la roba, o la comprem juntes amb el seu visiplau, i a mi ja em sembla un gran avenç. Avui, però, ens hem hagut de posar totes el mateix. En Blai va diferent, és el nen, però a joc. Ell sí que està content: té quatre anys

i anem al parc! Farem el retrat que, un cop imprès, serà la felicitació de Nadal dels pares, com cada any. La felicitació de la família, malgrat que nosaltres no signem mai, nosaltres posem a càmera. I som nosaltres qui entrem a totes les cases dels amics, que ja ens esperen. A casa d'en Toni també. Vergonya.

—Seieu amb les cames creuades, les grans darrere i els petits davant vostre, intercalats.

Ho provem, la gespa està mullada, estem incòmodes, hem de vigilar que no se'ns vegin les calcetes. Estic enfadada però he de somriure: ho sé fer perfectament, somriure enfadada. El pare ens ha fet tantes fotos, sempre amb l'uniforme familiar, amb l'escenografia pensada i amb el posat adient, tot ben calculat perquè la foto sembli natural: “Tu més a l'esquerra, tu una mica més avall, tu acosta't. No, tu no, tu queda't com estaves. I ara somrieu!”. Totes somriem perquè hem après que així acabarem abans, i moltes vegades ens fa gràcia: el pare amb la càmera, intentant trobar *la foto*. La mare, gesticulant darrere seu perquè riguem de veritat, saltant una mica, no gaire, perquè ella és discreta i tampoc no vol que ens miri tot el parc. Però jo sé que ja ens està mirant tothom.

Ara som al costat de l'arbre, sembla que aquí farem la definitiva. Les germanes u i dos, darrere, una a cada costat de l'arbre. En Blai, enmig de la tres i la quatre, recolzat a l'arbre, donant-los les mans: “Poseu-vos més juntes. No, no tant. Somrieu!”

© Cedida per Mò Bertran

Jo m'imagino d'aquí a cinc anys, baixant al parc o fins i tot anant davant del mar a fer la fotografia. Ens imagino vestides igual: potser amb pantalons texans de campana i una camisa de flors —un aire més modern però discret i elegant alhora—, fent la composició de la foto, els pares contents, seguint la tradició. I veig com, de cop, marxo corrents, em descordo més la camisa, em deixo anar els cabells, em trec el pintallavis de la butxaca dels pantalons, me'l poso, ben vermell. Arribo al bar, on em trobo amb en Toni. M'imagino demanant una cervesa, bevent-la. Escoltant música i ballant-la. M'imagino parlant, rient, amb en Toni, amb els seus amics, amb gent que no conec, que també balla. No explico a en Toni que d'aquí a una setmana rebrà una felicitació a casa, amb quatre donetes i un homenet somrient, pantalons de campana i flors davant del mar. I en Toni em mira i balla amb mi, em fa un petó als llavis i riu. Jo em recolzo a la paret, trec una mica el maluc enfora i deixo anar els cabells sobre l'espatlla. Miro fixament el focus de la pista i faig un somriure encisador.

El pare abaixa el flaix, guarda la càmera.

—Perfecte! Aquest any serà la millor felicitació de Nadal.

Agafa la mare per la cintura i ens deixen anar a voltar pel parc. Jo no sé on anar. Em toco els llavis. No aconseguixo retornar als meus 11 anys. ■

© Editorial Planeta

Mor Carlos Ruiz Zafón, l'alumne dels Jesuïtes de Sarrià

ACN, EL JARDÍ

L'escriptor barceloní Carlos Ruiz Zafón va morir el passat 19 de juny a l'edat de 55 anys víctima d'un càncer. Malgrat viure la infància al barri de la Sagrada Família, Ruiz Zafón va estudiar al Col·legi Sant Ignasi de Sarrià, conegut també com els Jesuïtes de Sarrià. Va morir a Los Angeles (Estats Units), on residia des de l'any 1993.

Nascut a Barcelona el 1964, Carlos Ruiz Zafón és un dels autors més reconeguts de la literatura actual i les seves novel·les han estat traduïdes a més de cinquanta idiomes. Zafón es va donar a conèixer el 1993 amb *El Príncep de la boira*, una obra escrita l'any 92 des d'un pis llogat al barri de Sarrià, que, juntament amb *El Palau de la mitjanit* i *Les llums de setembre*, forma la trilogia de la Boira. Cinc anys més tard publica *Marina*, que transporta el lector fins al barri de Sarrià i l'avinguda de Vallvidrera.

És el 2001, però, quan es converteix en un dels grans fenòmens literaris contemporanis amb la publicació de *L'ombra del vent*, la primera novel·la de la saga del Cementiri dels Llibres Oblidats, amb més de 15 milions d'exemplars venuts i és considerada la novel·la espanyola més difosa després del *Quixot*. Una obra que en aquest cas transporta el lector fins a Sant Gervasi, a l'Avinguda del Tibidabo.

Carlos Ruiz Zafón, en la seva novel·la Marina

“El cementerio de Sarrià es uno de los rincones más escondidos de Barcelona. Si uno lo busca en los planos, no aparece. Si uno pregunta cómo llegar a él a vecinos o taxistas, lo más seguro es que no lo sepan, aunque todos hayan oído hablar de él. Y si uno, por ventura, se atreve a buscarlo por su cuenta, lo más probable es que se pierda. Los pocos que están en posesión del secreto de su ubicación sospechan que, en realidad, este viejo cementerio no es más que una isla del pasado que aparece y desaparece a su capricho.” ■

El teu llibre a casa en 48 hores

Un sorprenent viatge al passat de Sant Gervasi

ARACELI VILARRASA

Als qui ens agrada observar la ciutat per descobrir-hi les traces del passat, res ens fa tan contents com trobar una fotografia antiga. De sobte, tot allò que ens han contat o que hem llegit pren una nova dimensió i es fa realitat davant dels nostres ulls. Com diu en Josep Arisa, coordinador redactor de la revista *Coses del Farró*, al suggerent pròleg del llibre *Sant Gervasi Desaparegut* (Jesús Mestre, Editorial Efadós) "si conservem la fotografia d'un lloc desaparegut no l'hem perdut per sempre".

Per això, un llibre com *Sant Gervasi Desaparegut* és un gran regal. Fotografia a fotografia ens va desvetllant els secrets d'aquest antic municipi. Els primers nuclis de població en un territori costerut, ple de turons, barrancs i torrenteres i allunyat de les principals vies de comunicació del Pla de Barcelona; la urbanització del segle XIX com a ciutat jardí; la densificació accelerada durant el segle XX.

El llibre s'obre amb un capítol dedicat a Sant Gervasi de Cassoles on podem veure els elements que formen l'antic municipi —l'església i la plaça de la Bonanova, l'antic Ajuntament, el mercat, el carrer

Autor desconegut. Cedita per Rosa Castells

Major—, algunes vistes panoràmiques del territori, a cavall entre el turó del Putxet i el turó de Monterols, i els carrers que l'estructuren: Balmes, el passeig de Sant Gervasi, Muntaner, Mandri, el passeig de la Bonanova. Els vestigis del palau del rei Martí L'Humà a Bellesguard i la Torre Bellesguard construïda per Gaudí també hi són presents, així com les imatges de convents i escoles religioses que des de sempre han caracteritzat el barri de la Bonanova.

Als capítols següents, l'autor s'apropa encara més al terreny per mostrar-nos

allò més particular que guarden el barris. Un Galvany agrari, esportiu i senyorial; el Farró, menestral i dinàmic; el Putxet, burgès i un xic bohemí, per cloure amb l'excepcionalitat de Collserola.

L'obra forma part d'un ampli projecte editorial que està rescatant la memòria gràfica del país, primer amb la col·lecció de llibres per fascicles *L'Abans*, i ara amb la col·lecció *Catalunya Desapareguda*, de format més reduït. Les fotografies, que procedeixen tant dels arxius i fons públics com de donacions de ciutadans particulars, hi són editades amb cura, enginy i tecnologia. Moltes d'elles són d'autor desconegut, però també hi són representats els fotògrafs més rellevants que han fotografiat Barcelona al llarg del segle XX, com Lucien Roisin, Josep Brangulí, Frederic Cuyàs, Emili Godes i Carlos Pérez de Rozas, entre altres.

I com que la ciutat és la gent, les imatges ens mostren el paisatge, els carrers, els monuments, però sobretot ens mostren els costums, les tradicions, les festes, les parades del mercat, les botigues, els jocs esportius, els grans moments. Cadascú pot triar les seves preferides. Us diré la meua: els nens de Ciutat Vella, amb la bata de ratlles i el braçal de l'Ajuntament anant a agafar el 58 per tornar a casa després d'haver anat a escola a Sant Gervasi.

El text, tot fent gala de gran claredat i capacitat de síntesi, acompanyen les imatges sense descriure-les, per situar-les en el seu context i anar construint un discurs que explica Sant Gervasi i la seva evolució en el temps.

És un llibre per gaudir a poc a poc, detall per detall. També és un llibre per portar a la bossa quan sortiu de casa amb sabata plana i ulls tafaners; per triar una fotografia i jugar a trobar el punt on el fotògraf devia situar la seva màquina. I si repetíssim la fotografia? Què ha desaparegut? Què hem conservat? Només s'estima allò que es coneix, i per això conèixer el nostre barri ens fa millors ciutadans. ■

Salesians Sarrià aposta per la internacionalització dels estudis i el Batxillerat Internacional

L'escola ofereix tres línies de Batxillerat Internacional, uns estudis que generen cada vegada més interès entre els alumnes que busquen noves maneres d'aprendre amb metodologies actives

Amb 136 anys d'experiència educativa, a Salesians Sarrià treballen per oferir als seus alumnes un ensenyament adaptat als temps actuals, amb la incorporació de nous estudis i l'adequació de l'oferta formativa a les necessitats del mercat de treball. També fan una aposta forta per la internacionalització, amb l'aprenentatge de l'anglès a les aules, i a través de programes internacionals. D'aquestes i altres iniciatives parlem amb el director de Salesians Sarrià, José Abascal.

El director José Abascal, a l'escola Salesians Sarrià

El Batxillerat Internacional és una de les grans apostes de l'escola que s'ha consolidat com una de les opcions d'estudis postobligatoris.

El Batxillerat Internacional (IB) genera cada vegada més interès entre els alumnes, ja que els permet estudiar en qualsevol universitat del món sense haver de fer cap convalidació. Aquest curs es gradua la segona promoció d'alumnes de l'escola, l'any passat ho van fer amb uns resultats per sobre de la mitja europea.

L'escola ofereix tres línies d'aquests estudis i tenim més de 120 alumnes cursant IB.

Quines són les característiques del Batxillerat Internacional?

El Programa del Diploma prepara els estudiants per a desenvolupar les seves habilitats intel·lectuals, personals, emocionals i socials en un entorn globalitzat. Aquests estudis s'enfoquen a potenciar una personalitat autònoma i internacional dins d'un espai cooperatiu. L'objectiu

dels estudis és aconseguir desenvolupar una profunditat de pensament i construir una base sòlida per al seu creixement. El Batxillerat Internacional es realitza en dos anys i es convalida amb el Batxillerat nacional espanyol (LOMCE) més la fase general de les PAU.

En un món que és cada vegada més global, com s'aplica la internacionalització als estudis postobligatoris?

A Salesians Sarrià portem a terme

diferents iniciatives per potenciar l'aprenentatge d'idiomes, especialment de l'anglès. En alguns cicles formatius s'imparteixen més del 60% de les classes en llengua anglesa, i en diversos dels itineraris de Batxillerat es realitzen en anglès més del 33% de les classes. A més, a les aules també participen un grup d'ajudants lingüístics que col·laboren amb els professors a impartir les classes en llengua estrangera. Els nostres alumnes tenen l'oportunitat de participar en programes d'intercanvi amb estudiants estrangers, realitzar pràctiques en empreses europees o fer una part del curs a una escola estrangera. Entre el professorat es potencia l'aprenentatge de la llengua anglesa amb classes de conversa a l'escola i, amb programes d'intercanvi. Gairebé la meitat del nostre professorat està certificat per impartir classes en anglès.

LA RUÏNA: EL CENTRE SOCIAL OKUPAT DE LA BONANOVA

El jovent del barri podrà gaudir d'un estudi de gravació, una biblioteca o un gimnàs

"Aquest edifici està buit des de fa més de 15 anys. És molt gran i està totalment oblidat, en un barri on hi ha pocs espais socials", detalla el Joan, un dels integrants del projecte. El Centre Social La Ruïna comença fa dos anys, quan diversos joves vinculats a projectes d'habitatge okupat al barri van entrar a l'edifici i van començar a condicionar l'espai. "Volíem organitzar activitats, xerrades, cicles de cinema i també oferir un lloc de trobada per a qualsevol col·lectiu que necessiti fer reunions, assemblees o jornades". L'octubre del 2019, després d'un any preparant el centre, La Ruïna obria les portes al veïnat.

ELENA BULET

El seu objectiu és donar resposta a necessitats del jovent de Sant Gervasi, al mateix temps que oferir projectes originals que encara no es trobin en centres socials. Per exemple, han obert La Ruïna Produccions, un estudi de gravació musical i audiovisual. La idea és que artistes incipients puguin enregistrar els seus àlbums i vídeos, sempre que "ens sentim a gust gravant i editant-ne les cançons. Si algú té lletres molt masculines, li direm que no és l'espai", aclareix la Laura, que també forma part del projecte. A part de l'estudi de gravació, que en breu es traslladarà físicament al centre, La Ruïna també

compta amb una biblioteca a punt d'inaugurar-se i vol habilitar-hi una sala d'art i un gimnàs. També preveuen tenir habitacions per emergències habitacionals. Ara bé, la voluntat dels projectes és que hi hagi un retorn: un aprenentatge col·lectiu.

Per això, a les persones que hi vulguin participar se'ls demanarà que col·laborin amb el centre social: "la idea és involucrar-se en el projecte i ajudar-se les unes a les altres", afirma el Joan. De fet, l'edifici de La Ruïna és una metàfora del que es busca aconseguir. "La construcció d'algunes zones de la casa s'ha fet entre molta gent. Jo sé més d'això, tu d'allò: anem a fer-ho juntes", relata.

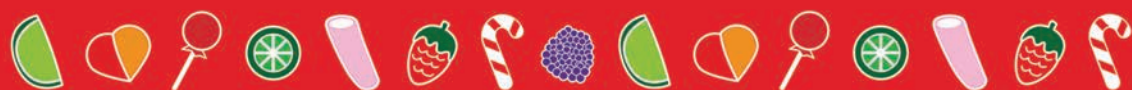
Fotografies: © Elena Bulet

L'any passat van participar en unes jornades sobre okupació en què diverses persones van col·laborar fent tallers de soldadura, de serralleria i d'electricitat.

Les veïnes són les qui més coneixen la història dels espais. Han vist el barri créixer i transformar-se, dotant de nous usos els immobles que el conformen. Un d'aquests exemples és el Centre Social La Ruïna, al costat de la plaça de la Bonanova. "Dien que abans havia estat una casa de senyoretes vinculada a l'Església i també una hamburgueseria que amagava a la planta de dalt un prostíbul", explica la Laura. Els mosaics de ceràmica de les parets, la cambra frigorífica i els papers que es van trobar així ho demostren.

L'acollida de La Ruïna dins el barri ha estat

diversa. Si bé hi ha veïnes que s'hi han acostat i els ha agradat el projecte, n'hi ha d'altres que el miren amb prejudici. "Ens han atacat la casa diverses vegades. Ens tiren ampolles i petards, ens han rebotat finestres a pedrades, etc.", descriu el Joan. També van rebre atacs el dia abans del 8M. Tot i així, la seva determinació és ferma i es reafirmen en les ganes d'obrir-se al barri. "Ens està costant bastant apropar-nos al teixit associatiu, tenim ganes de donar-nos a conèixer i que la gent compti amb aquest espai com un lloc on poder anar", afirma el Joan.

Bonadolça

Hem tornat més dolços que mai

Llaminadures, festes d'aniversari, xocolates i confiteria

BONADOLÇA

[carrer de Sant Màrius, 42, 08022 BARCELONA](#)

bonadolca@gmail.com / 689 71 98 64

Segueix-nos a

Tres alumnes de Sarrià – Sant Gervasi guanyen el Premi Sambori d'Òmnium

EL JARDÍ

Èxit de l'alumnat del Districte de Sarrià – Sant Gervasi al Premi Sambori que organitza Òmnium Cultural. Fins a tres escolars han sigut reconeguts pel jurat de la demarcació de Barcelona, després que quatre escoles diferents del territori (Súñion, Sant Gregori, La Salle Bonanova i Institut Menéndez y Pelayo) hagueren presentat un total de 16 treballs. Pel que fa als premiats del districte, han sigut Clara Broggi, de Súñion, amb l'obra *Aquella carta*, Noa de la Peña, també de Súñion, amb *Els monstres* i la Clara Jaumà, de Sant Gregori, per *Un desig rebel*.

Enguany la crisi de la covid-19 ha impedit celebrar la gala i els premiats rebran els reconeixements directament. En canvi, el que no canviarà serà l'edició d'un llibre amb els textos guardonats a la demarcació de Barcelona, on, com resulta obvi, figuraran les obres de la Clara Broggi, la Noa de la Peña i la Clara Jaumà. Posteriorment, el llibre serà entregat als centres educatius

del districte perquè l'incorporin a les seves biblioteques.

El Premi Sambori és l'únic premi de narrativa en català dirigit als alumnes de Primària, Secundària i Batxillerat dels territoris de parla catalana i té com objectiu "promoure la participació en un projecte comú i difondre l'ús del català dins de l'àmbit escolar", expliquen des d'Òmnium. A més, l'entitat cultural també cerca activar la imaginació, la creativitat i aquells valors pedagògics que es treballen en cadascun dels centres. Des del 2006, Òmnium Cultural organitza i impulsa el Premi Sambori Òmnium a Catalunya, Andorra i la Catalunya Nord, tot coordinant-se amb la Fundació Sambori, que organitza aquest concurs des del 1998 al País Valencià. La participació en aquest premi ha anat en augment any rere any i en l'edició passada es va arribar a la participació total de 130.000 alumnes, una xifra que el converteix en el premi literari escolar amb més participació d'Europa. ■

L'IQS garanteix la docència presencial de cara al curs vinent

EL JARDÍ

L'Institut Químic de Sarrià (IQS) garanteix el 100% de docència presencial en aula i laboratoris per als alumnes de nou ingrés de Grau i Màster per al curs 2020-2021. El centre ho assegura en una nota en què detalla que fins al moment l'administració no ha emès cap comunicat sobre limitacions o mesures per adoptar a les universitats durant el pròxim curs.

Així, la idea de l'IQS és iniciar els graus el 14 de setembre del 2020 amb un 100% de presencialitat, en les activitats de treball experiencial en laboratoris i tallers

en tots els seus programes. En el cas dels màsters, s'iniciaran a principis d'octubre.

A més, el centre universitari adaptarà la política de beques i ajudes per als estudiants de famílies afectades per les conseqüències econòmiques produïdes per la crisi de la covid-19 i, a més, els processos d'admissió, preinscripció, reserva de plaça i matrícula dels estudiants de nou ingrés s'han adaptat a l'entorn digital. ■

El casal popular La Tecla reobre per continuar "fent barri"

EL JARDÍ

El Casal Popular La Tecla, al barri de Galvany, va reobrir les seves portes el passat 26 de juny després de tancar pel coronavirus. L'espai estarà obert de moment de les sis de la tarda a les deu de la nit, de divendres a diumenge. Al local s'hi pot anar a prendre alguna cosa, xerrar, llegir o jugar a jocs de taula. A més, els membres d'aquest espai també van anunciar "unes quantes sorpreses" de cara a les veïnes que s'hi acostin, amb l'objectiu d'omplir de vida el casal i el barri. ■

LES MILLORS MARQUES A MEITAT DE PREU

TÈXTIL, CALÇAT, COMPLEMENTS,
ROBA DE BANY

50% DE DESCOMpte EN TOTS ELS ARTICLES

PRIMAVERA & ESTIU

XANCLES I SAMARRETES DES DE 9.90€ BANYADORS DES DE 19.90€

Carrer Balmes 310 tlf 932 41 23 83 de dilluns a dissabte de 10:30 a 14:00 i 17:00 a 20:30

Dita

A l'estiu,
tota cuca viu!

Aprofita l'estiu per
observar els insectes,
les papallones i
les aranye.

Agafa una lupa,
observa bé el
que veus i fes
un dibuix!

Què és
la cofa?

a) una plataforma,
situada al pal o pals
principals d'un veler,
que serveix per guaitar
i moure les veles altes

b) una gorra
de mariner

Proa i popa

La part del davant
d'una nau és
la

I la part del
darrere és la
.....

Escull les
respostes
correctes

Babord
i estribord

Mirant de popa a proa,
babord és el costat
esquerre d'una nau,
i estribord és
el costat
.....

LA CANÇÓ DELS MARINERS

MARINERS COM QUE BUFA EL VENT
CANTEM TOTS UNA CANÇONETA,
MARINERS COM QUE BUFA EL VENT
CANTEM TOTS UN PETIT MOMENT

I LA VEU DEL PETIT GRUMET
PUJARÀ FINS A DALT LA COFA,
I LA VEU DEL PETIT GRUMET
SONARÀ COM UN BELL CONCERT

Qui és
el grumet?

- a) el cuiner
d'una nau
- b) l'aprenent
de mariner

Nusos mariners

Els mariners són uns experts en fer nusos, ho han de lligar tot perquè s'agunti i no es mogui o no caigui. Aquí tens quatre nusos, agafa dues cordes o dos cordills i intenta fer-los.

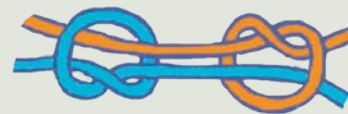
NUS PLA
Serveix per unir dues
cordes del mateix
gruix.

NUS DE VUIT O NUS DOBLE
És un nus de topall que
serveix perquè no s'escapi
un cap de corda.

MITJA MALLA
Serveix per unir una corda
a una altra corda, o a una
anella, o a un pal.

NUS DE PESCADOR
És un nus corredís que
serveix per unir dues
cordes. Quan s'estreny
queda ben trabat.

CUINA DE CONVENT

La verdolaga és una hortalissa!

FRA VALENTÍ SERRA

La verdolaga (llet., *Portulaca oleracea*), hom pot qualificar-la d'hortalissa, car hi ha una variant conreada en les hortes anomenada *sativa*, i que és força estimada per la gastronomia atès el seu caràcter refrescant i remineralitzant. La verdolaga conreada (llet., *Portulaca sativa*) formà part del conjunt de les verdures que es capolaven per a l'enciamet; és a dir, aquella amanida, que solien prendre els caputxins i les caputxines en la col·lació vespertina dels dies penitencials o de dejuni.

La verdolaga té propietats dulcificants molt beneficioses per a la bufeta i les vies urinàries i, a més, és antiescorbútica, refrescant i molt diürètica. Els antics frares la descrivien així: "La verdolaga es planta hortense y se usa como verdura. Es un verdadero veneno para la lombriz solitaria que tiene su asiento en los intestinos del hombre. Cómasela la verdolaga en ensalada verde o seca, cruda o cocida, su efecto es siempre el mismo, y cuando no es posible tenerla, como puede suceder, principalmente en invierno, su semilla cocida sule a la planta, pero con tal que se haga un uso más largo de ella. Basta comerla una sola vez para que perezca la lombriz solitaria, de la que el enfermo se desembarazará después por las vías ordinarias" (*Huerto Medicinal*, 203).

En efecte, la verdolaga en la medicina popular ha estat aplicada com a vermífida, a més de les nombroses propietats

refrescants, depuratives i diürètiques que gaudeix. L'any 1751, i a propòsit d'aquestes propietats remeieres, Fra Jacint de Sarrià, mentre sojornava al convent de caputxins de Vilanova de Cubelles, escriví: "Las verdulagas aplicadas en forma de emplastre mitigan lo dolor del cap, y van bé contra la inflamació dels ulls y de las demás parts del cos, y tempera los incordis del ventrell y budells, y refrena lo demasíat apetit de la carn. Ben cuytas y menjadas són bonas per matar los cuchs, y contra los fluxos de sanch del pit (BHC, *De algunas herbas*, f. 139).

Un emplastre és l'aplicació d'un remei de textura glutinosa estès sobre un drap aplicat al cos. Gràcies a les virtuts refrescants de la verdolaga, els hortolans caputxins preparaven un emplastre que combinava el donzell, la verdolaga i la ruda i que assolí una gran eficàcia vermífida. Segons les indicacions aportades per Fra Domènec de la Pera, aquest emplastre s'havia de preparar així: "Per cuchs prendrás fulles de donzell, ruda, verdolagas y, ben picadas, las posarás en una cassola y prendrás segó de bon forment, y ho mesclarás ab ditas herbas y ho farás bullir un poch y, ben remenat, ne farás a modo de emplastre y, un poch calent, ho posarás en lo ventre". A l'article vinent uns vull parlar, si Déu vol, de la sajolida i les seves propietats. ■

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

© Maderibeyza

Baby Led Weaning o els beneficis de menjar sense triturar

ANNA VILARRASA

El Baby Led Weaning, que es podria traduir com a *Alimentació Guiada pel Nadó*, és un mètode per passar de la lactància exclusiva als aliments sòlids.

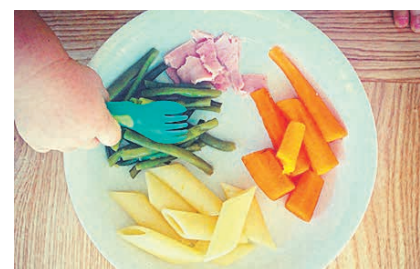
Aquesta manera de fer la transició alimentària ha guanyat molts adeptes els últims anys, tot i que no és una pràctica nova. Més enllà de què és i com s'hauria de dur a terme, presentem els seus beneficis i els punts més importants a tenir en compte.

El BLW és una complementació alimentària

A partir del sisè mes de vida, la majoria de nadons poden començar a menjar aliments sòlids. Amb la pràctica del Baby Led Weaning, es promou l'alimentació directament amb sòlids sense passar per l'etapa dels triturats, els purés i les farinetes. Malgrat això, les bases principals són les mateixes.

La llet segueix essent l'aliment principal durant aquest període. La resta d'aliments s'han d'anar introduint d'un en un i amb dos o tres dies de marge per poder observar qualsevol reacció adversa. Es respecta l'edat a la qual es van introduint els aliments i s'ha de vigilar amb els que són més susceptibles de produir un ennuiegament.

Els infants regulen la quantitat que mengen però els pares han d'oferir-los aliments saludables. Han d'estar cuits (també la fruita més dura), no relliscar i tallats a una mida que puguin agafar fàcilment. I sempre sota la vigilància d'un adult.

Quins són els beneficis del Baby Led Weaning?

Optar per donar aliments sòlids als bebès directament comporta una sèrie de beneficis que val la pena tenir en compte a l'hora de prendre la decisió sobre com es vol fer la complementació alimentària. El BLW presenta els següents avantatges:

- Es respecten els senyals de gana i sacietat dels nadons, ja que són ells els que decideixen la quantitat que mengen. Desenvolupar aquests senyals és important, ja que pot ajudar a prevenir l'obesitat en edats posteriors.
- Es descobreixen i identifiquen els sabors, colors i textures de cada aliment. Aquesta experimentació els predisposa a tenir més acceptació per tot el que mengi per primera vegada i a ser infants més oberts a tastar coses noves. A la llarga, això pot conduir a una alimentació més variada.
- Aprenen a mastegar i, en la mesura que ells mateixos agafen els aliments (amb les mans o amb coberts quan estiguin preparats), s'afavoreix la coordinació i la psicomotricitat.
- Com que s'ofereixen els aliments d'un en un, es poden identificar més fàcilment els que poden produir malestars. I també aquells que els generen més rebuig. No caldrà que s'eliminin de la dieta, sinó que es poden tornar a oferir més endavant amb altres coccions.
- Els nadons mengen el més semblant possible a la resta de la família, i aquest fet es relaciona amb uns millors hàbits alimentaris.

I sobretot, opteu o no per donar sòlids als vostres bebès, recomanem que us informeu sempre de totes les possibilitats i seguiu els consells dels experts. ■

ANNA VILARRASA NUBIOLA ÉS DIETISTA
www.annavilarrasa.com

■ **lluís bragulat** ■
can lluís des de 1971

xarcuteria – formatges
embotits d'elaboració pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: [f](#) [t](#) www.facebook.com/canlluis.bragulat

© Fundació Uszheimer

Reflexions en temps de canvis

CLÀUDIA AINETO. Psicòloga. Fundació Uszheimer

La situació que estem vivint és insòlita en la història del món: un fet sense precedents amb conseqüències desconegudes. No sabem encara amb certesa cap on ens portaran aquests canvis i com canviarà la nostra societat, però sí que estem començant a veure les conseqüències del confinament que marcaran el nostre futur personal i professional.

Les malalties neurodegeneratives estan en constant evolució. Les malalties de les pèrdues, que s'intensifiquen i les capacitats disminueixen després d'un llarg temps sense treballar-les, són una de les greus conseqüències d'aquesta crisi.

És important no oblidar el familiar que està al costat de la persona depenent: la persona cuidadora. És aquella figura que no falla, que resisteix, que anteposa les necessitats de la persona que cuida a les pròpies, aquella que és conscient i preocupada i que no deixa de lluitar. Ser cuidador és ser lluitador, i en aquests temps més que mai.

Els professionals del món de la salut mental estem convençuts que la tornada a la nova normalitat no serà fàcil, però hi serà. Haurem de reaprendre la nostra manera de treballar i de veure el món, perquè ha canviat. Noves estratègies d'actuació i d'intervenció seran necessàries per sobreviure i entendre aquella persona que tenim davant, tot i que creiem que ja la coneixíem i en sabíem

les necessitats i temors, aquests han canviat. En definitiva, haurem de reinventar-nos, cosa que els professionals de la Fundació Uszheimer ja fem contínuament. El nostre mètode d'intervenció s'adapta de manera individual a cada cas oferint, sempre, una atenció individualitzada i focalitzada en la persona.

El nou aprenentatge que haurem d'adquirir del post-confinament no el podrem estudiar en un curs o aprendre en una conferència, sinó que el farem en el dia a dia davant els contratemps i dificultats que ens vagin sorgint: un aprenentatge autodidàctic basat en la nostra experiència.

Des de la Fundació Uszheimer no hem deixat de treballar i oferir el nostre servei no presencial a totes les famílies i persones que en formen part i ens hem anat adaptant a cada situació viscuda durant la pandèmia. És un treball que seguim i seguirem fent per la gran qualitat professional que tenim.

La incertesa del futur no ens fa por, estem preparats per temps de canvis, d'evolució i adaptació, perquè com deia Darwin: "No és el més fort de les espècies el que sobreviu, tampoc ho és el més intel·ligent, sinó aquell qui més s'adapta als canvis". ■

FUNDACIÓ USZHEIMER
Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Forasté, 11 • 934 18 65 65
www.fundaciουςzheimer.org

19a pinzellada 3a fase

Vida nova o nova vida? Segons la maleïda pandèmia, els vells, a partir dels 70 (i jo en tinc 85) hem estat confinats, presoners a casa, i ens han deixat sortir de 10 a 12 del matí i de 7 a 8 de la tarda.

No he arribat a entendre si era perquè els vells podíem ser portadors del maleït virus o si, en cas de ser contaminats, teníem el 88% de possibilitats de morir.

Sigui com sigui, jo he obeït. A l'arribar a la 3a fase, he sortit a comprar a l'hora que m'ha semblat millor.

Tanmateix, tinc fills, nets i besnets que, amb la mascareta posada, he pogut veure a metre i mig de distància.

De petons i d'abraçades, res de res.

Segons els psicòlegs, molts del meu gremi, els vells, hem patit el confinament d'una manera o altra.

He parlat amb amigues de la meua edat. Com a mínim, se senten rares, insegures. Per descomptat, sense ganes de fer res. La pandèmia ens ha obligat a frenar i haurem d'acceptar la nova realitat.

Potser portarem la mascareta però renunciar als petons i a les abraçades, MAI!

MONTSERRAT CORNET

Bombons Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS

Fabricació ARTESANA i FAMILIAR

BOMBONS BLASI
C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79
www.bombonsblasi.cat

XARXES SOCIALS

MANTENIMENT

RESTAURACIÓ I ALIMENTACIÓ

SALUT

IDIOMES OCI ESPORT MODA

¿Cómo puedo mejorar los resultados de mi negocio?

Brilla en las RRSS y venderás más.

WWW.PLUMADEALQUILER.COM
hello@plumadealquiler.com

RACUTERM
CONTROL INTEGRAL DE PLAGUES

932 119 334
www.racuterm.com

restaurant **bisibisau**
c/ Lluçanés, 2
"al costat pl. Bonanova"
932 12 78 51
@bisi_bisau
Horari: de 13 a 16 h
Nits i caps de setmana
celebracions i sopars a mida

FARMÀCIA CABANAS
muntaner 476 · Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanass
93 201 03 89

american school OF BARCELONA
English Language Center
English Classes for children, teens and adults with experienced native teachers. Cambridge test prep courses
Tel: 93 371 40 16
<http://elc.asbarcelona.com>

COMPLEMENTES, DECORACIÓ I REFORMES

IMMOBILIÀRIES

Cuina d'avui, cuina de sempre
LA FONDA DE SANT GERVASI
BAR-RESTAURANT
Obert de dilluns a dissabte, de 9 a 19 h.
Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

INSTITUT AUDITIU
salesa
El meu centre auditiu de Confiança
Ronda de Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

Club ARS
Billares
• 12 taules de billar americà
• 1 taula de caramboles
• 2 futbolins, Jocs de taula
c/ Atenes, 27
08006 Barcelona
Tel. 934 184 396

MILIV
bijuteria
complements - decoració
Galeria Centre
av. Rep. Argentina 238-240 loc. 3
08023 Barcelona
685 121 321
botiga@milivjoies.barcelona

FINCAS PUTXET
Administració de Finques
Plaça de Lesseps, 6-7,
Desp. 1 - 08023 Barcelona
T. 934 154 398 - M. 630 255 559
www.fincasputxet.com

lluís bragulat
can lluís des de 1971
xarcuteria - formatges
embotits d'elaboració pròpia
c/ Pàdua, 105 / canlluismovistar.es
Tel. 93 212 54 48
Segueix-nos a: [Facebook](#) [Twitter](#)
www.facebook.com/canlluismovistar.es

CLÍNICA SAGRADA FAMÍLIA
www.clinicasagradafamilia.com
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

OUTLET
B C N
SURF & SKATE
C/ BALMES 310
TUS MARCAS PREFERIDAS
A MITAD DE PRECIO

Lourdes Balletbò
interiorisme & feng shui
669.493.333
Lbbo@balletbo.net
www.Lbinteriorista.com

PUBLICITAT:
josepm@diarieljardi.cat
Monterols, el Putxet, el Farró,
Galvany, Turó Park
enric@diarieljardi.cat
la Bonanova, Sarrià,
les Tres Torres, Pedralbes,
Vallvidrera

XARCUTER
DES DE 1948
xarcuteria
Tel. 93 200 39 48
Balmes 296 | 08006 BCN
ramon@hernandoxarcuter.cat
www.hernandoxarcuter.cat
HERNANDO

Unidad del Dolor
Clínica Sagrada Familia
C/ Torras i Pujalt, 11-29
Consultorios CSF, Planta 2,
Despacho 2
Tel. 935661257
unidaddeldolor@consultoriscsf.com
www.unidaddolor-csf.com
www.clinicasagradafamilia.com

Ras
Corseteria
Calvet 11
932-023-915
lenceriasras@gmail.com
[@Rascorseteria](#) [f rascorseterialenceria](#)
www.rascorseteria.com

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

Directori de comerç
del districte Sarrià-Sant Gervasi

www.diarieljardi.cat/directori-empreses

TIBIDABO

QUI VULGUI DIVERSIUS, QUE AIXEQUI LA MÀ

Compra la
teva entrada
anticipada a
tibidabo.cat
Aforament limitat

 TIBIDABO

Ajuntament de
Barcelona

